

SVATOBŮŘICE-MISTŘÍN

ZPRAVODAJ
OBCE

1/2014

EDITORIAL

Ilustrační
adventní
foto

Máme tu další rok. Má číslovku 2014 a nese s sebou předzvěst nových poznání, nových cílů a splněných přání. Do nového roku soustředujeme svoji mysl, své lepší já a téměř všichni (a svorně) jako bychom (snad až příliš lehkomyšlně) vše staré zanechali v minulém roce! Věříme, že vše bude (nejednou) jinak, lépe, nově... a neuvědomujeme si, že s sebou (ze starého do nového) bereme vše, co jsme v minulém roce (i dříve) nejen nezvládli, zkazili či nedokončili, ale (naštěstí pro nás) i to mnohé, co se nám zdařilo, co nás těší a povzbuzuje do dnů a činů dalších.

V novém roce 2014 nás čekají nové podněty. Především: v polovině roku si budeme připomínat jubileum půl století od spojení našich dvou obcí Svatobořic a Mistrína do jednoho správního celku. Obec má v plánu uspořádat při této příležitosti sjezd rodáků, s řadou kulturních, společenských a sportovních akcí a také bychom se měli v podobě nové publikace ohlédnout za 50 lety společného soužití a budování. Čekají nás také další úkoly při rozvoji obce nebo v závěru roku volby do nového obecního zastupitelstva. Úkoly jsou to nelehké, ale doufám, že je společně dobře zvládneme. Věřím, že zprávy o plnění všech těchto přání najdou své místo také na stránkách našeho zpravodaje.

I proto na počátku nového roku děkuji všem, kteří pomáhají s tvorbou každého jeho vydání, všem kteří píšou, opravují či jinak pomáhají zpravodaji na světě a do vašich domovů. Děkuji jim za to mnohokrát!

S přáním správného vykročení v tyto dny do nového roku

František Synek, PhDr., šéfredaktor

OBSAH

Zprávy z radnice

PF 2014 (fm)	3
Slovo starosty – Vítejme rok 2014 (fm)	3
Slovo místostarostky (tč)	5
Činnost Mikroregionu Nový Dvůr (ts)	7
Padesát let života obce (fs)	10

Budování a rozvoj obce

Nejsme lhostejní (ru)	11
Recitál pro Haničku (fs)	12
Chvála našim školám (mm)	13
Návštěva předvánoční Vidně (jm)	14
Zprávy z činnosti kulturního domu (rm)	15
Ohlédnutí za vinařským rokem 2013 (pš)	17

Z činnosti organizací a spolků

Co se děje v naší škole (uč, rk)	18
Krteček se stal Dobrým andělem... (ln)	23
Lesněnka – ukázka mysliveckých zvyků (ll)	24
Slovácký krúžek v pohodovém období (tk)	25
Podkověnka v adventu (jm)	26
Lúčkařská zima je za dveřmi (pš)	27
Krušpánek na čas skolil „moribundus“ (if)	28
SDH Mistrín vstupuje do nového roku (lh)	28
SDH Svatobořice před koncem roku (il)	29
Spartak je v polovině sezony (pš)	30
Zhodnocení kuželkářského roku 2013 (aš)	30
TJ Sokol Svatobořice kvete (mm)	32
Oblastní liga v boxu (fj)	33
Brokový přebor MS Niva (ll)	34

K zamyšlení

Olga Tábořská-Klapálková, žena jakých bylo málo! (zh)	35
Válečné ozvěny z internačního lágru (jk)	36

Naši rodáci a přátelé

Příběhy z I. světové války (Zápisky B. Houště - I. část, fs)	38
---	----

Infoservis

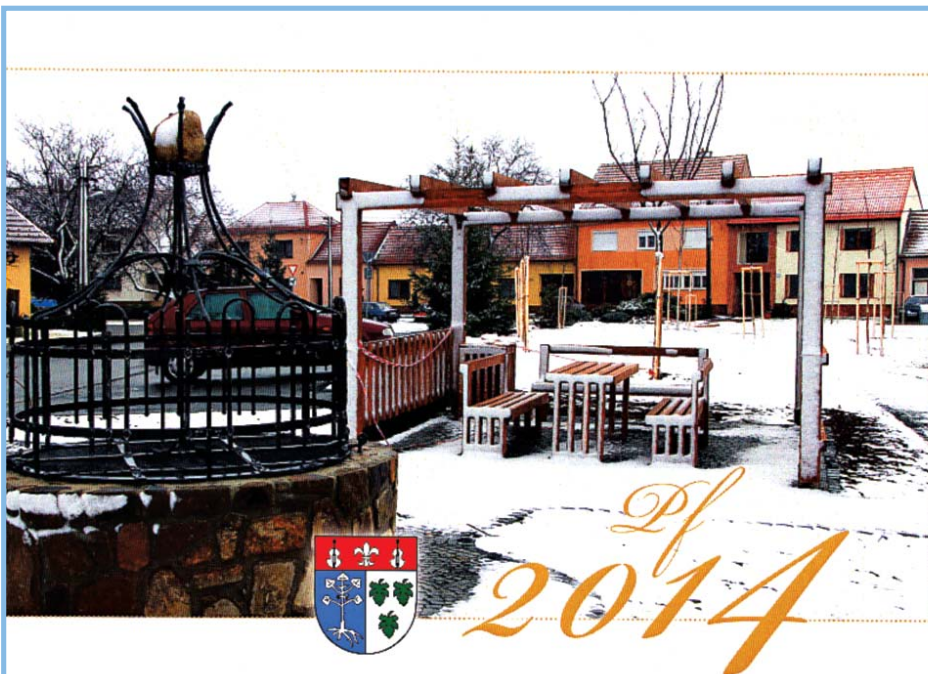
Kulturní dům informuje (rm)	40
Jubilanti (zg)	42
Blahopřání panu faráři (prf)	43

Fotogalerie

Ze života v naší obci	44
-----------------------	----

Zařazeno na poslední chvíli

Tvořivé odpoledne – Velikonoce 2014	60
-------------------------------------	----

*Vánoce jsou obdobím, nikoliv okamžikem.
Přibližují se k nám po celou dobu
s tím nejlepším úmyslem.
Přistupují k nám z okolí,
důležitější jsou pocity, které vystupují z nás,
které předáváme svým spolupracovníkům
a v neposlední řadě svým nejbližším.
Je to vnitřní cit a otevřené srdce.*

*Přeji Vám, abychom si
v příštím roce 2014 přáli a také dopřáli
štěstí, a to je zdraví, spokojenost,
radost a porozumění a užívali je
nejméně až do konce roku.*

Přeje starosta obce

František Měchura, Ing. Mgr.

Slovo starosty Vítejme rok 2014

Bývá zvykem dávat si na začátku roku dobrá předsevzetí.

O jejich plnění ze zkušenosti víme, že to není snadné. Jedním z důvodů bývá jejich nereálnost a druhým naše slabá vůle je plnit.

Letošní rok bude zvláště pro obec důležitý a významný. Důvodem je skutečnost, že v platnost vstupuje několik zákonů, vyhlášek a nařízení vlády, které se bezprostředně dotýkají života obce v hospodářské, ekonomické, kulturní i politické oblasti.

Nejdůležitější legislativní normou je zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, který od základu mění soukromé právo v ČR včetně práva závazkového. Zavádí nové formy nakládání s majetkem u fyzických i právnických osob, Zavádí nové pojetí pojmu nemovitá věc, vztah vlastníka pozemku k vlastnictví nemovitosti stojící na pozemku. Věc řeší jiný právní předpis, který stanoví, že určitá věc je, nebo není součástí pozemku a nelze-li tako-

Kontejnery však obec (zatím) nekrášlí...

vou věc přenést z místa na místo bez porušení její podstaty, jejím vlastníkem je vlastník pozemku.

S tímto přímo souvisí NV č. 209/2013 o době udržitelnosti obecních bytů částečně financovaných z Fondu rozvoje bydlení, které dobu udržitelnosti podstatně snižuje. Toto NV se naší obce podstatně dotýká. Stejně tak novela zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, nebo novela zákona č. 183/2007 Sb. – stavební zákon.

Obdobně vyhláška 37/2006 o odměňování zastupitelů zvolených do zastupitelstev obce.

Velmi rozsáhlá je legislativa řešící likvidaci odpadů. V některém zpravodaji jsem napsal, že na odpadech nelze vydělávat. Odpady produkuje život nás, občanů. Musíme je tedy na naše náklady likvidovat, ale pořád ne vydělávat. Přesto jsou podnikatelské subjekty, které na likvidaci vydělávají a my – obce – jim to financujeme. Nemám nic proti úhradě nákladů.

V červnu, přesně 11., jsem byl v Hradci Králové na celorepublikovém semináři s nakládáním s odpady. Velmi se mně líbilo vystoupení přednášejícího, který skutečně klepl hřebík na hlavičku. Ukázal, jak se dají odpady s vysokou účinností likvidovat a přitom na tom nevydělávat, stačí jenom odpady efektivně likvidovat – neskládkovat. Jít cestou třídění, recyklace a ekologického spalování. To je jenom krůček k omezení spalování fosilních paliv v domácnostech. Jedna cesta je pořídit si ekologický kotel. Na finanční podporu od OPŽP se stála fronta. Připravovaná norma stanovuje termín zákazu používání neekologických kotlů. V naší obci jsme dříve problémy neměli. Za poslední 2-3 roky jsou

obrovské. Pro některé občany je toto znečištění ovzduší životně neúnosné. Nelze větrat, ani otevřít okno. Od těch znečišťovatelů ovzduší je to hrubá nezodpovědnost a bezohlednost. Moje odpověď oprávněným stížnostem je pochopení znečišťovatelů nebo sankce vůči nim.

To jsou odkazy jen na ty nejzávažnější změny pro rok 2014. Ty, které mohou od 1.1. 2014 podstatně ovlivnit život v naší obci i předložení a schválení rozpočtu na rok 2014.

Strana výdajů, co do skladby je téměř připravená. Jedná se o běžné výdaje, opravy a investice. Složitější je strana příjmů, která je závislá na všech těch novelách legislativy. A ty výdaje se jí musí podřít. Předpokládám, že v průběhu ledna bude návrh rozpočtu předložen k projednání RO a poté k posouzení finančním výborem a v únoru k projednání ZO.

Vrátím se ještě k těm výdajům. Běžné výdaje jsou pro mě mandatorní, proto si moc nedovedu na ně sáhnout.

Opravy:

- chodník: ulice Šardická, Kovářská, Nádražní
- místní komunikace: panelovka Za Stadionem, Baráky (Svatobořice), Kovářská
- dokončení výjezdů: průtah 2. stavba
- nádvoří za OÚ
- další drobné opravy vyvolané v průběhu roku

Investice:

- Mateřská školka Svatobořice (72 míst)
- zpevněná plocha ul. Vyhnálov (ke křižovatce vpravo)
- dokončení úprav parku a okolí kostela

Výhled 2015-2016

Opravy:

- chodník: ulice Ke Mlýnu, Farská, Pod Kostelem

V roce 2014 nás čeká několik kulturních akcí od těch tradičních – plesy, fašaňk, šlaháčka, vinobraní, hody a předvánoční akce až po Silvestra. Čeká nás také setkání rodáků orientované na začátek července. V současné době probíhají intenzivně přípravy.

Druhá, velmi důležitá a významná politická akce budou komunální volby do zastupitelstva obce. Zde

se setkají dva subjekty – voliči (18 let) a kandidáti (18 let). První přijdou na řadu kandidáti. Okolnosti, za kterých se na 15 člennou kandidátku dostanou, jsou různé. Jedno mají společné, měli by znát zákon č. 128/2000 Sb. o obcích, aby věděli, když budou zvoleni, co je čeká, aby byli vzdělanými zastupiteli. Když své záměry zveřejní, budou se

voliči lépe rozhodovat. Kandidátům přeji úspěch, voličům šťastnou volbu.

Závěrem přeji všem spoluobčanům v roce 2014 pozitivní myšlenky, nápady a doporučení. Zrovna tak pevné zdraví, úspěchy v soukromém životě i na pracovištích, spokojenost, radost a úsměv pro každého.

František Měchura, Ing. Mgr., starosta obce

Slovo místostarostky

Vážení spoluobčané, rok 2013 byl naplněn spoustou práce, dokončených i rozběhnutých akcí je již za námi.

Dovolím si zhodnotit minulý rok jako rok z větší části velmi zdařilý, a to také za velkého přispění mnohých z vás. Bez vaší spolupráce, bez vašeho přispění a zapojení se do aktivit rozvíjející naší obec, obohacující naši obec o další zajímavosti, služby, nápady by naše obec nemohla fungovat a zůstala by stát na mrtvém bodě. Vám všem patří mé velké poděkování.

V rámci malého ohlednutí vzpomenu jen největší investiční akce, které se nám podařilo dokončit, a těmi jsou: zateplení a výměna oken budovy kulturního domu, zateplení a výměna oken budovy zdravotního střediska, rekonstrukce schodiště a cest v parku u kostela, pořízení zametacího stroje, oprava komunikací Farská a Baráky v Mistříně. Na některé z těchto akcí budeme navazovat dalšími akcemi, opravami a rekonstrukcemi, např. oprava dvorního traktu zdravotního střediska.

V závěru roku se v rámci mnoha předvánočních akcí uskutečnila velmi zajímavá akce, o které si myslím, že je důležité se zmínit. Za uspořádání této akce vdčíme panu Karimu Ponticelli, který i přes velké pracovní vytížení naší obci napomáhá v navázání spolupráce a dobrých vztahů se zástupci Itálie, s panem velvyslancem J.E. p. Pasquale D'Avino a který velkou část této akce také sponzoroval. Za veškerou snahu a spolupráci mu patří velké poděkování. V rámci slavnostního přijetí pana velvyslance a předání Čestného uznání

obce se také představil významný italský tenorista Piero Mazzochetti. Naši obec prezentovala Varmužova cimbálová muzika se sólistkou Katkou Martykánovou a dětský pěvecký sbor pod vedením Kláry Varmužové. Zázitek ze všech pěveckých

Nová silnice v ulici Farská.

vystoupení to byl vskutku úžasný. Celá akce se nesla také v duchu benefice, kdy dobrovolné vstupné bylo předáno rodičům Haničky Bartoňové. Celý večer byl ve velmi příjemné atmosféře a věříme, že skvělé návazné vztahy budou i nadále rozvíjeny ku prospěchu naší obce.

Samotný závěr roku se nesl v duchu již tradičního pochodu za prasátkem, kdy jsme se tentokrát v roli Sněhurky a zhruba 600 trpaslíků vydali do Milotic. Počasí sice nebylo zrovna nejlepší, ale vaše obrovská účast, hodně převyšující všechny okolní obce ukázala, že je to akce, která vás baví a která si zaslouží, abychom ji udrželi i pro roky

Fasáda zateplené budovy zdravotního střediska.

Zástupci obce a velvyslanec Itálie.

následující. Další rok se vydáme do Skoronic, takže doufám, že opět v hojném počtu.

A co nás čeká v tom roce letošním? Opět hromada práce, jelikož ani v závěru volebního období nemám v úmyslu polevit. Mezi mé hlavní cíle pro tento rok patří zahájení stavby nové mateřské školky, konečně snad po všech úřednických překážkách výstavba cyklostezky Hraběcí, získání dotace na dotřídovací halu v rámci rozšíření sběrného dvora. V rámci úprav veřejných prostranství se chci vrhnout na zahájení řešení nevzhledného stavu parku kolem bývalé školy u „opic“, kolem zvonice ve Svatobořicích a rekonstrukci samotné zvonice. Opět se také vrhneme na opravy

chodníků v ulici Šardická a Nádražní a silnic, tentokrát by se mělo jednat o silnici v ulici Za Stadionem a Baráky ve Svatobořicích.

V průběhu roku se určitě vyskytnou další možnosti a příležitosti, takže se k naplánovaným akcím může spousta aktivit přidat. Uvidíme, co nám rok 2014 přinese, snad jen vše dobré.

Vážení a milí spoluobčané, ráda bych vám do nového roku popřála hodně zdraví a štěstí, spoustu zajímavých příležitostí, pohody a radosti a ať už se vám stane cokoliv zlého, abyste brzy nabrali dost sil začít znovu.

Terezie Čičáková, Ing., *místostarostka*

Mikroregion Nový Dvůr v letech 2012-2013

Dovolte mi krátké shrnutí všeho podstatného, co se u nás v Mikroregionu Nový Dvůr stalo za uplynulá dva roky.

Rok 2012 jsme zahájili tradičním Silvestrovským pochodem za prasátkem, tentokrát do Ratíškovic. Celý rok, stejně jako pochod samotný, byl ve znamení 10. výročí založení Mikroregionu Nový Dvůr. A protože Mikroregion Nový Dvůr je plný sportovců, tak loňský rok byl ve znamení Regionher.

Tímto ovšem sportování pro rok 2012 v našem Mikroregionu Nový Dvůr neskončilo, neboť každá z obcí mikroregionu během roku pořádala sportovní klání s jinou tematikou, ovšem společnou myšlenkou, a tou je účast kohokoli z našeho malebného Nového Dvora. Jaký byl tedy program sportovních akcí pod společným názvem Regionhry 2012?

V březnu to byly vodní hrátky v bazénu v Ratíškovicích, následované v dubnu Neolympijskými disciplínami v Miloticích. Vlkoš přivítal v červnu hry bez hranic. Ve Svatobořicích-Mistříně si daly při sportovním klání dostaveníčko všechny základní školy mikroregionu. Naopak senioři se v různých tanečních hrách a soutěžích utkali v srpnu ve Va-

cenovicích při Myslivecké noci a Seniordance. V září jsme zakončili tento výroční rok cyklovýletem mezi vinohrady a dovednostními soutěžemi, jež se uskutečnily ve Skoronicích. Akce byly hojněji i méně hojně navštěvené, ale každý, kdo přišel, si poté odnášel krásný zážitek nebo alespoň malého dráčka.

■ Ples

Vloni se rovněž uskutečnil Reprezenační ples Mikroregionu Nový Dvůr, který byl rovněž Obecním plesem Skoronic. Tento byl zároveň i posledním plesem MiND, neboť vzhledem k přetíženosti plesové sezony jsme se rozhodli přesunout tuto akci na léto do již zmíněné letní či myslivecké noci.

■ A co bylo vloni v konírně?

V sobotu 28. 4. 2012 v 15.00 hodin jsme zahájili další rok Tradic na zámku v Miloticích. Mohli jste vidět vystoupení – zdobení a vyvolávání Jízdy králů ze Skoronic, která byla vloni vyhlášena památkou UNESCO a vystoupení Královniček v rámci Letničních slavností. Vidět byly tradiční kroje, produkty místních řemesel a podobné krásné drobnosti. Návštěvnost, ani zisk vloni ne-

Zahájení výstavy mikroregionu v Konírně zámku.

Pohled do výstavního sálu a část výstavy.

byly veliké a vzhledem k tomu, že provoz měly na starost Milotice, tak ztrátu přes MiND uhradily jednotlivé obce.

■ Projekty

Vloni jsme dostali souhlas s poskytnutím dotace na projekt „Ubývá míst, kam chodívala pro vodu“, jehož cílem je obnova některých obecních studní, jejich rekonstrukce a vytvoření místa, jež bude zvát k posezení a setkávání obyvatel obce.

Podávali jsme žádost na projekt na obnovu obecních knihoven, na němž se podíleli žáci jednotlivých základních škol mikroregionu svými výtvy a náměty. Tato žádost nám schválena nebyla.

Dále jsme do programu Leader podali za mikroregion žádost na vypracování studie na využití oblasti vrchu Náklo. Tento byl schválen a v současnosti se na něm pilně pracuje. V rámci tohoto projektu proběhla i architektonická soutěž na vzhled rozhledny. Dále probíhají měření, chystají se přednášky, tisk brožury o historickém vývoji MiND. Tak nás sledujte a vše se včas dozvíte.

Aktualizovali jsme webové stránky, rozšířili naše působení na Facebooku, Googlu, Twitteru a to nám pomohlo k letošnímu zvýšení návštěvnosti konírny i kulturních akcí.

Rok jsme zakončili pochodem za prasátkem do Svatobořic-Mistřína, kde se za účasti cca 2000 pochoduujících snědlo a vypilo úplně všechno.

Rok 2013

Letošní rok jsme zahájili dlouhou poutí za projektem, do něhož jsme investovali spoustu ener-

gie a sil. Spočíval ve výstavbě rozhledny na vrchu Náklo, rekonstrukci Habánského sklepa ve Vacevovicích u radnice a zbudování stezky pro pěší a cyklisty, která by zmapovala nejvýznamnější místa MiND (sklepní uličky, Habánské sklepy, těžbu lignitu, archeologická naleziště, apod.).

Rozpočet projektu byl cca 11 mil. Kč s tím, že 80 % mělo být uhrazeno z fondů EU. Bohužel byl tento projekt v posledním schvalovacím kole odmítnut, a to vzhledem k probíhajícím pozemkovým úpravám v katastru Milotic.

■ Konírna 2013

Letos jsme se rozhodli zcela změnit tradiční pojetí výstavy a oproti statické výstavě krojů jsme zvolili „interaktivní“ přístup, kde si návštěvníci mohou spoustu věcí vyzkoušet, naučit se a dozvědět. A navíc jsme se zaměřili i na děti, které si zde mohly vytvořit koníka z Jízdy králů, vtepat šperk či namalovat krásný ornament. Expozice byla velmi hojně navštívena a celkový počet 5 327 návštěvníků (z toho 1 587 do 15 let a 3 740 nad 15 let) opět zvýšil povědomí o MiND u nás i v zahraničí. Celkové příjmy byly ve výši 277 700 Kč, výdaje 312 000 Kč. Rozdíl ve výši 34 300 Kč byl hrazen z rozpočtu mikroregionu.

Také jsme pojali konírnu jako místo kultury a umění. Uspořádali jsme letos 2 výstavy místních umělců-umělecký kovář Martin Tomšej a keramička Radka Heringová a v rámci vernisáže se uskutečnila pozoruhodná vystoupení. Jednou to bylo scénické čtení studentů divadelní školy ve Zlíně a při druhé vernisáži to byla jazzová

hudba a čtení kyjovské rodačky-historičky prof. Jarmily Bednařikové. Obě akce se uskutečnily v magickém prostředí barokního brodu, který se nachází hned za konírnou, a obě byly velmi příjemným důvodem pro navštívení konírny při pátečním večeru. Při druhé akci nás velmi mile potěšila nejenom návštěva asi 60 lidí, ale také čokoládová fontána od Radky Heringové.

■ Akce 2013

Pro děti letos uspořádal MiND s velkou podporou ratiškovských skautů první Neckýadu MiND. Tato akce je tradiční ratiškovskou, nicméně se dostavily posádky ze všech obcí a stejně i diváci přispěli ke krásnému odpoledni na rybníčku U Jezírka.

Vacenovice se letos opět chopily pořádání Seniordance - Myslivecké noci, která opět vyšla jak počasím, tak návštěvností a věříme, že se z této příjemné letní slavnosti stane oblíbená tradiční akce.

■ Slevová knížka

„Mikroregion Nový Dvůr pro každého“

To je název nového projektu, který letos spustil Mikroregion Nový Dvůr.

Je to kniha slevových kuponů poskytující svým majitelům možnost využít pohostinnosti Mikroregionu Nový Dvůr s výhodami pro všechny. Kniha obsahuje slevové kupony do restaurací, na sportovní i kulturní aktivity tak, aby byla použitelná pro co největší počet uživatelů.

Je tedy takřka univerzální a pokud některé slevy nevyužije majitel, může zbytek knížky darovat někomu blízkému.

Mezi některými akcemi zmiňme například:

Šlapací drezína v Ratiškovcích – 50% sleva

Minigolf a Horolezecká stěna Milotice – 50% a 25% sleva

Konzumace ve vybraných restauracích Mikroregionu Nový Dvůr – 100 Kč sleva na útratu

Dvě velké vinařské akce: Otevřené sklepy ve Skronicích – 100 Kč sleva na vstupné

Otevřené sklepy Vlka (Zaržání hory ve Vlkovi) – 60 Kč poukaz na konzumaci vína či jídla

Vstup do Konírny st. zámku v Milovicích – 50% sleva a spousta dalších.

Platnost knihy je do dubna 2014 a je určena jak pro místní, aby poznali krásy mikroregionu, které ještě neznají, stejně jako pro turisty, aby se seznámili důkladně s naším krásným krajem.

Celková hodnota všech slev byla 1700 Kč a prodejní cena byla 200 Kč.

Díky jedné knížce dokáží majitelé ušetřit spoustu peněz.

Naším cílem je spojit soukromý a veřejný sektor a ze získaných peněz podporovat drobné

projekty a neziskové organizace u nás v mikroregionu, stejně jako přilákat turisty a ukázat místním obyvatelům, že turistika může přinést nové příležitosti a potenciál do našeho malebného kraje.

Tento projekt je místně naprosto unikátní a dá se srovnat jen s celorepublikově proslulými Rodinnými pasy.

Na tradičních Trzích v Miloticích jste na tuto knihu mohli vyhrát i zájezd v hodnotě 8.000 Kč do maďarských termálních lázní. Podobná tombola vás bude čekat i na Silvestra. Vzhledem k tomu, že z knihy zůstávají platit již jen některé kupony, bude prodejní cena pouhých 50 Kč.

■ Trh tradičních produktů a řemesel

Letos opět, i přes nepříznivé počasí a několik významných akcí v okolí (hody, motorky, vinobraní), příjemně potěšil počtem návštěvníků – cca 1.700. Nabídka místních specialit a tradičních výrobků opět potěšila všechny věkové skupiny. Celkové příjmy z trhu činily 115 800 Kč, výdaje 68 200 Kč, takže jsme dosáhli zisku ve výši 47 600 Kč.

Na příští rok plánujeme celý kulturní víkend spolu s novinkou-burčákovým pochodem z Vlkose až do Svatobořic-Mistřína, poté se bude pokračovat Festivalem písní nejen z vinohradů na nádvoří Státního zámku v Miloticích a v neděli zakončíme krásný víkend Trhem.

■ Finanční situace MiND do 31. 10. 2013

Celkové příjmy – 1 229 700 Kč

(členské příspěvky, dotace ÚP – konírna, pronájem stanu, ostatní příjmy – konírna, trh)

Celkové výdaje – 1 320 600 Kč

(mzdy – správa, konírna, nájem kanceláře, režijní náklady, telefony, projekt SZIF – Náklo)

Rozdíl – 90 900 Kč je hrazen z běžného účtu.

■ Další zajímavosti

Kancelář manažera MiND se přestěhovala z Ratiškovců na kulturní dům do Svatobořic-Mistřína. Přijďte, podebatujeme, naplánujeme, uskutečníme.

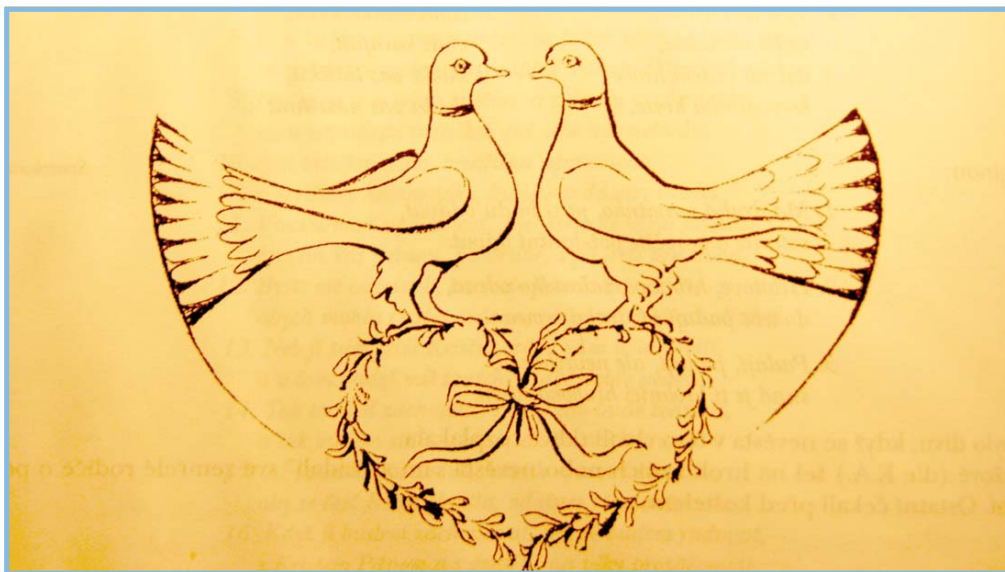
Silvestrovské prasátko pro vás chystají letos Milotice na téma: „pohádka“, které bude probíhat přímo na zámku.

Pro příští rok by MiND rovněž rád rozvinul spolupráci s místními živnostníky a neziskovými organizacemi tak, aby svým potenciálem pomohl těmto subjektům k jejich rozkvětu hlavně novými získanými dotačními tituly.

Tomáš Salava, Mgr., manažer MiND

Padesát let života obce

V tomto roce tomu v červenci bude přesně 50 let od sloučení do té doby samostatných sesterských obcí Svatobořic a Mistřína v jednu.

V roce 1964 mně bylo bez půl roku devět let. Je pravda, že si moc z těch let nepamatuji nebo jen mlhavě. Byl jsem ve třetí třídě. Již v tom věku jsme do školy chodili na Baráky, kde nás učil – někdy i tvrdšími, ale spravedlivými výchovnými metodami – pan učitel Mendl. Cestovali jsme nejraději ve vlečce autobusu, sedíc pěkně spořádaně dokola stěn nebo na velkých sedadlech staříckého roztřepaného Ikarusu. Teprve později nám mnohým rodiče dovolili jezdit do školy na kolech. Kdyby jen tušili, že jsme pravidelně závodili s autobusem... Pro dobroty a mlsy jsme chodili o polední přestávce do nedalekého staříckého obchodu ve Vrbátkách. Dům, ve kterém byl, stál donedávna u silnice, než ho loni zbourali. Zmizela či proměnila se za půlstoletí i jiná místa v naší obci a s nimi místy mizí i vzpomínky na dětství...

Sice ne tyto, řekneme osobní zážitky, ale pro naši obec zásadní události nám ožijí nyní připravovaná publikace, která se má právě uplynulému půlstoletí soužití věnovat. Za tu, z historického hlediska vůbec ne dlouhou dobu, se mnohé změnilo. Polovinu toho času jsme prožili v časech jedné strany a národní fronty, druhou část v časech nově nabyté svobody a demokracie.

Z projektu připravované publikace uvádím:

- Sesterské slovácké obce Svatobořice a Mistřín prožívaly vedle sebe samostatně více než devět století, aby se po sloučení v roce 1964 právě v nadcházejícím roce dožily „zlaté svatby“.
- V minulosti byly v řadě samostatných publikací nebo v studiích a článcích popsány dosti podrobně dějiny obou obcí. Navrhovaná publikace se k těmto historickým faktům vrátí zkrácenou formou.
- Její podstatná část a obsah bude spočívat v pojednáních a v popisu událostí proložených vzpomínkovými vyprávěními pamětníků z řad žijících občanů o posledním půlstoletí soužití.
- Takto bude zvýrazněna historie, budování, politický, společenský, sportovní, duchovní i kulturní život a rozvoj obcí v nedlouhém dějinném kontextu, ale v období podstatném a pro současníky velmi podnětném, o němž sami mohou mnohé svými slovy a vzpomínkami uvést a doplnit.
- Součástí bude přehled hlavních dat z půlstoletí historie obce a jejího politického, společenského, kulturního, spolkového a sportovního života, včetně přehledu osobností, významných rodáků a úspěchů nejrůznějších kolektivů.

- Textová část bude doplněna fotografiemi, kopiemi dokumentů a záznamy z kronik tak, aby se stala čtivým a poutavým průvodcem, dokumentem i vykladatelem našeho současného života i nedávné minulosti.
- Kniha bude obsahovat cizojazyčné resumé (angličtina, francouzština, němčina, španělština a ruština), důležitá bude česká i cizojazyčná pozvánka k návštěvě Svatobořic-Mistřína a našeho kraje.
- Dle finančních možností může být součástí publikace také DVD nosič se sestřihem z nejzajímavějších filmových, fotografických nebo zvukových dokumentů z let 1964-2014.

Návrh obsahu publikace

(předběžné názvy oddílů):

- Úvod
- Předpoklady sloučení (popis, dokumenty)
- Půlstoletí soužití (časově-historický sled, politika, budování obce, vzpomínky)
- Bohatství naší obce (spolkový, kulturní, sportovní a duchovní život, zdravotnictví ad.)

- Naši obec proslavili (rodáci a významné osobnosti)
- Rejstříky, přehledy, seznamy, grafy
- Použitá literatura a prameny
- Jazyková resumé
- Fotopříloha
- Závěr s pozvánkou k návštěvě
- DVD

Milí spoluobčané. V této souvislosti se obracím na všechny představitele organizací, spolků, sportovních, kulturních i jiných kolektivů i na vás na všechny s žádostí o spolupráci na přípravě a vydání této publikace. Uvítám osobní vzpomínky na významné okamžiky nebo osobnosti uvedeného období, popisy událostí, staré fotografie a podobné materiály. Publikace by měla být pokřtěna při sjezdu rodáků naší obce počátkem července. Její příprava proto již nemůže mít odkladu. S podněty mne můžete kontaktovat na tlf. 604 384 410 nebo mailem: synek.fotofolklor@seznam.cz. Děkuji.

František Synek, PhDr., za přípravný kolektiv

■ BUDOVNÍ A ROZVOJ OBCE ■

Nejsme lhostejní

V naší škole nejsme k sobě lhostejní, a proto jsme se zapojili na pomoc druhým sběrem víček z PET lahví.

Víčka pomáhají dětem se zdravotním postižením. Už jsme pomohli dvěma dětem a proč tedy nepomocť své spolužačce.

Tento školní rok k nám do školy nastoupila spolužačka Hanička, která navštěvuje 1. třídu. Haničce a jejím rodičům jsme se rozhodli pomoci též, protože Hanička má zdravotní postižení. Sbíráme víčka na rehabilitační pobyt, který stojí kolem 10000 Kč. Hipoterapie je léčba s koňmi, na kterých se může uvolnit a dívat se z koňského hřbetu. Canisterapie je léčba člověka pomocí pejsků. Na rehabilitaci Hanička rozvíjí své schopnosti, dovednosti. Také jí nabízí spoustu aktivit: výtvarné, hudební, sportovní, dramatické. Na pobyty jezdí s maminkou. Maminka Haničky pracuje v mateřské školce Mistřín. Každodenně pomáhá jiným rodičům při výchově jejich dětí. A teď chceme pomoci my jim. Sběrka už se u nás objevila – sbírka na Lucinku a Davidka. Sběrka se osvědčila a nyní může pomoci spolužačce. Hanička má ve škole paní asistentku.

Jsmo rádi, že můžeme tímto způsobem pomáhat a získávat nové zkušenosti. Budme rádi a vděční, že jsme zdraví a můžeme chodit do školy a hlavně, že můžeme POMÁHAT!

Hanička Bartoňová s rodiči.

Každého přece zahřeje u srdce, když udělá dobrou věc a potěší.

Regina Urubková, VII.A

Předávání daru manželům Bartoňovým.

Recitál pro Haničku

Druhý adventní týden začínal v naší obci jímavou a mimořádnou událostí.

Starosta obce František Měchura, místostarostka Terezie Čičáková, ředitel kulturního domu Rostislav Marada a pan avv. Karim Ponticelli zvali v úterý 3. prosince v podvečer všechny občany na slavnost, při které bylo přítomnému velvyslanci Itálie v České republice, Jeho Excelenci panu Pasqualu D'Avinovi, předáno Čestné uznání Obce Svatobořice-Mistřín.

Kulturní součástí mimořádné události byl Recitál pro Haničku, v němž vedle Varmužovy cimbalové muziky vystoupil také vynikající italský operní pěvec, tenor Piero Mazzocchetti.

A jelikož výtěžek z dobrovolného vstupného na recitál byl obcí věnován na rehabilitaci Haničky Bartoňové, požádal jsem její maminku, paní Veroniku, o vyjádření. Ráda mně vyhověla:

„Naše dcerka Hanička má Downův syndrom. Je to nejobvyklejší vrozená chromozomální anomálie. Důvod vzniku není znám. Vždy je přítomna mentální retardace. Děti s Downovým syndromem se potýkají častěji s některými zdravotními komplikacemi – nižší svalový tonus (hipotonie), pohyblivější klouby (hypermobilita), které komplikují rozvoj hrubé i jemné motoriky. Dále jsou častější

vady zraku a sluchu, poruchy štítné žlázy, srdeční vada, vady trávicího ústrojí, porucha imunity, respirační onemocnění, epilepsie, leukémie.

Byli jsme velmi překvapeni, když nás rodina Ponticelli oslovila a nabídla naší Haničce pomoc. Nikdy by nás to nenapadlo, neboť víme, že je kolem nás spousta potřebných lidí.

Nyní Hanička jako za normální součást svého života považuje návštěvy spousty odborníků a lékařů.

Vzhledem k vadnému držení těla, skolióze, volným kloubům a ochablému svalstvu, musí doma rehabilitovat tak, jak nás to naučila paní v nemocnici. Věříme, že se cvičení stane pevnou součástí jejího dne i v budoucnu, aby se zdravotní stav nezhoršoval. Příjemnější je pro ni další forma cvičení a tou je hiporehabilitace ve Vyškově. Poslední dobou se snažíme o plavání, které by mohlo také svalstvo posílit. Stejně tak jako musí cvičit, musí neustále procvičovat logopedii a opakovat si již naučené vědomosti, protože velmi rychle zapomene, co se již naučila. Vývoj dětí s DS je zdlouhavější, pomalejší a každý pokrok je v porovnání s ostatními dětmi, kde vše jde víceméně samo, vý-

sledkem intenzivního cvičení nebo cíleného výchovného vedení.

Sami jsme se vždy snažili pomáhat ostatním. Po narození dcery jsme měli potřebu ještě větší. Poté, co Hanička odešla z oddělení dětské onkologie, jsem se rozhodla vytvořit DVD. Byl to nejen dárek pro sestřičky i lékaře, ale také podpora pro nově příchozí rodiče. Smyslem bylo ukázat, že po horších dnech, přijdou lepší, že se i v nemocnici najde důvod k úsměvu.

Ve spolupráci s jiným tatínkem, který má stejně handicapovanou dceru, jsme pro rodiny, které mají děti s Downovým syndromem, vytvořili webové stránky s adresou: www.klubnejmensich.cz.

A tak i touto cestou ještě jednou velmi děkujeme manželům Ponticelli a všem lidem a spoluobčanům, kteří nás podpořili nebo podporují a nejsou jim lhostejné jiné lidské osudy. Příště rádi pomůžeme zase my.“

Připravil **František Synek, PhDr.,**

Chvála našim školkám

Mnozí z nás nemají přesnou představu o tom, jak probíhá den v MŠ, z některých reakcí rodičů dokonce slyším názor, že si učitelka s dětmi ve školce vlastně jen hraje nebo že je pouze „hlídá“.

Mikulášské odpoledne.

Z vlastní zkušenosti mohu zodpovědně říct, že nic z toho není pravda. Zkuste si v našich mateřinkách strávit jeden den. A nezbyde ve vás z této nepravdivé představy nic.

Naše paní učitelky (a tady by se slušelo ve slově paní velké P) s dětmi celodenně pracují a výsledkem nejsou jen veřejné akce, kde slzíme nad básničkou našich ratolestí či se smějeme nad vydařeným představením.

Ta opravdová dřina se děje ve třídách.

Malý příklad: naše ratolest špatně vyslovuje. Doma mu předřkáváme, opravujeme ho, ale nic naplat, „hrad“ je pořád „hlad“ (zajímavé, že ve slově prd mu to jde skvěle). Vzdáme to, ono se to „samo“ vyřeší, a když ne, tak zajdeme v první třídě za logopedem a bude, říkáme si. To by však naše dítě nesmělo chodit do „naší“ školky. Děti jsou tam včas vyšetřeny odborníkem, chyba je odhalena a je doporučeno řešení. A nyní nastává ta dřina, ale kupodivu ne naše rodičovská (i když i my dostaneme od paní učitelky papír a doporučení, co a jak procvičovat a poctivě tak činíme). Kdo je s naším dítě-

kem většinu pracovního dne? Ano, naše paní učitelky. A právě ve školce se to důležité a hlavní odehrává – každý den chvilka cvičení jazýčku a už můžeme vidět výsledky.

Aby to snažení našich školek bylo k něčemu, je potřeba i základní vybavení a pomůcky. Ale kde vzít a nekrást? Ministerstvo školství vyhlásilo na poslední chvíli grant na podporu logopedické výchovy ve školkách. Nebylo lehké dát během 14 dní vše potřebné dohromady, ale tak trochu jsme si už na práci pod časovým tlakem zvykli. Na obci by mohli vyprávět... Výsledek se dostavil, uspěli jsme jako jedni z mála a finanční dotace v celkové výši 90.000,- mohla zamířit na správné místo, do našich školek a logopedické přípravy p. uč. Štelcikov.

Poděkování, to je to správné, co si školky a p. učitelka Štelciková zaslouží, tolik práce (a nemyslím jen té logopedické) a času, co do našich dětí investují, by se jinde hledalo stěží. A ruku na srdce, pořád si myslíte, že si děti ve školce s učitelkami jen hrají?

Návštěva předvánoční Vídně

V předvánočním čase uspořádala naše škola ve spolupráci s cestovní agenturou jednodenní exkurzi do Vídně.

Cílem cesty bylo poznat památky hlavního města Rakouska, o kterých se žáci učí v rámci výuky německého jazyka na naší škole. Do města jsme vyrazili v čase, kdy město je prozářeno vánoční výzdobou a v podvečerním šeru vypadá opravdu nádherně.

Strasse, kde je mnoho různých obchodů světových značek, jsme se dostali do čtvrtí muzeí. Mohli jsme obdivovat mohutnost staveb Umělecko-historického muzea i Přírodovědného muzea, které stojí naproti sobě jako dvojčata. Naše kroky však směřovaly k Hofburgu, který byl významným sídlem Habsburků,

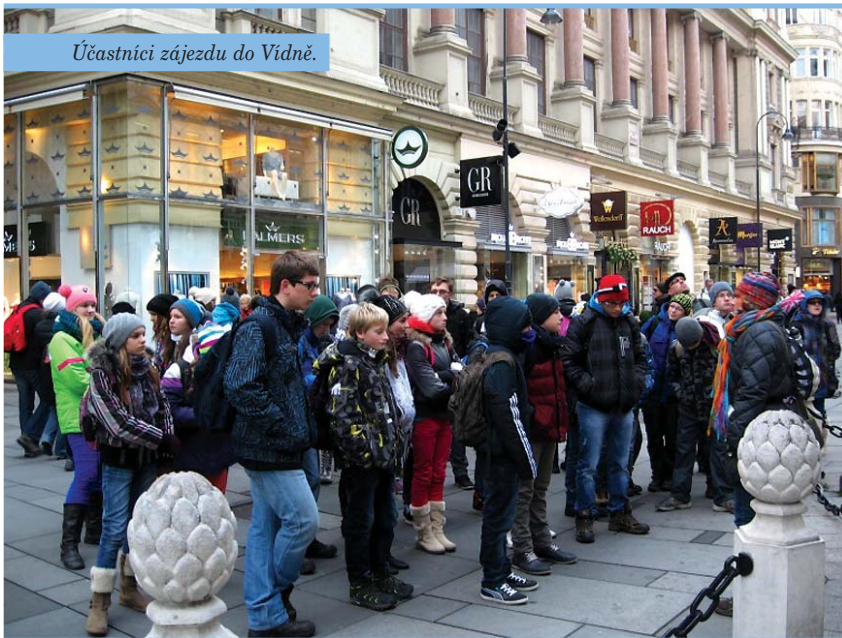
a Národní knihovně. Na Náměstí Michaelplatz jsme mohli vidět odkryté archeologické nálezy z doby římského osídlení. Obchodními ulicemi Kohlmarkt a Graben kolem nádherného morového sloupu jsme se dostali k dominantě Vídně – chrámu Sv. Štěpána.

Poslední naší zastávkou byly vánoční trhy před radnicí, která byla vybudována v novogotickém slohu. Uvnitř radnice probíhaly dílničky pro děti a přilehlý park byl zaplněn mnoha stánky. Stromy svítily záplavou ozdob v podobě kytar, sněhuláků či

srdíček mnoha barvami. Po krátké zastávce byl již čas k odjezdu. Cesta k autobusu vedla kolem zahrad Volksgarten a budovy Parlamentu, které vévodí socha bohyně Pallas Athény. Při odjezdu z hlavního města našeho jižního souseda se s námi rozloučilo obří ruské kolo v místním zábavním parku Prater.

Po celou dobu naší exkurze nás provázala odborným výkladem paní průvodkyně, která v závěru cesty vyzkoušela žáky formou kvízových otázek z toho, co si zapamatovali. I tohoto úkolu se však účastníci zájezdu zhostili se ctí a na poměrně nelehké otázky dokázali snadno odpovědět.

Jarmila Maradová, Mgr., zástupce ředitele ZŠ

Účastníci zájezdu do Vídně.

Po příjezdu do Vídně jsme mohli obdivovat umění rakouského architekta Hudertwassera na budově místní spalovny, která svojí pestrostí barev a tvarů připomíná spíše obrovský dort. Naše první zastávka však směřovala do Domu moře (Haus des Meeres), kde jsme v 11 patrech obdivovali pestrost podmořského světa i tropických lesů. V obrovských nádržích se proháněli žraloci, rejnoci, japonští pavouci a mnoho dalších mořských živočichů, které jsme mnohdy viděli poprvé v životě. V oddělení terárií jsme pozorovali mnoho druhů pavouků, žab a hadů. V tropickém pavilonu se proháněli ptáci, opice a nechyběli samozřejmě ani krokodýli.

Po pobytu ve vyhřáté budově následovala procházka větrnou Vídní. Cestou po Mariahilfer-

Z činnosti kulturního domu

Co se také dělo během zateplování kulturního domu

Ani po dobu zateplování kulturního domu se zde nezahlélelo, již s půlročním předstihem jsme si naplánovali, co by se mělo během odstávky provozu opravit. Nejvíce nás trápila podlaha v knihovně. Prošlapaná, zvlněná a odlepená. Stávající lino bylo položeno začátkem provozu knihovny, což je přibližně 30 let a svou životnost mělo za sebou. Největší problém nastal se stěhováním regálů s knižním fondem. Po zvážení velké časové náročnosti s vystěhováním všech knih (10.000 ks) bylo rozhodnuto provést výměnu podlahy na dvě poloviny. Regály i s knihami jsme převezli na jednu polovinu a po výměně povrchu zase na druhou polovinu. Současně jsme provedli vymalování celé knihovny. Po skončení pokládky a malování se regály rozmístily rovnoměrně po celé ploše.

Zde musíme poděkovat za pochopení a podporu řediteli Elektrovitu ing. I. Kúdelovi, který nám zapůjčil paletové vozíky, se kterými jsme provedli převoz regálů. Pak přišla na řadu výměna podlahy v šatně, pokladně, WC ženy a muži v knihovně. V tomto čase jsme také zadali opravu křesel u čalouníka. Křesla byla ve velmi zuboženém stavu a čalounění na několika místech úplně ošoupané. Nyní mohou návštěvníci knihovny posoudit, jak se nám oprava podařila. Po skončení výměny oken a zapravení špalet jsme se dali do čištění a praní záclon a závěsů. Některé kusy se z důvodu velké sešlosti musely také vyměnit. Největším problémem byla velká opona na pódiu. Shánění potřebného materiálu a odstínu nám zabralo mnoho času. Také jsme provedli vymalování všech WC a zasedačky kulturního domu. Zafóliování světel, obkladů, židlí, stolů, nábytku a po skončení prací zase odkrytí bylo samozřejmostí. Pak následo-

valo mytí oken, obkladů, světel a zde jsme museli postavit lešení na sále, abychom bezpečně provedli i tyto práce. Na závěr jsme vydrátkovali a navoskovali parkety. Pořádily se nové závěsy na vstupní dveře a velkoplošný čistič na obuv. Dále jsme opravili poškozené dřevěné obklady. Pro lepší informovanost návštěvníků kulturních akcí v naší obci jsme vyrobili nástěnku. Závěrem bychom rádi poděkovali obecnímu úřadu za podporu a pomoc při provádění některých náročnějších prací.

Přípravné práce v knihovně.

Momentka z prací na kulturním domě.

*Autoři fotografií
při vernisáži.*

Děkujeme také všem občanům za pochopení při omezování provozu kulturního domu. Odměnou nám všem bude pěkná vizáž našeho kulturního domu a především úspora finančních prostředků na vytápění tohoto zařízení.

Přejeme Vám co nejpříjemnější poslední chvilky roku 2013 a co nejšťastnější vstup do roku 2014. Ať Vám ten rok přinese jen a jen to nejlepší – hodně štěstí, zdraví, lásky a mnoho pracovních a soukromých úspěchů. To vše a mnohem více Vám ze srdce přejí pracovníci Kulturního domu ve Svatoborčích-Mistříně.

Vernisáž fotografií MFF Mistřín 2013

se uskutečnila v polovině prosince. Tato výstava byla součástí projektu mezinárodního festivalu „Lidovou tradicí ke společným kořenům“.

Na výstavu poslalo své fotky šest autorů: Daniel Charvát, SR; Juraj Daniš, SR; David Marada, Miroslav Novotný, Karel Vodička, Riša Horák a Rostislav Marada. Z velkého množství byly vybrány fotografie odbornou porotou (členové skupiny Kontakt Hodonín) a tyto fotografie máte možnost zhlédnout v galerii kulturního domu. Na projektu se podíleli partneři ze Slovenské republiky z obce Boleráz ze sdružení Kvapočka s vedoucím Danielem Charvátom. Fotografie jsou opravdu pěkné a určitě stojí za zhlédnutí. V kulturním programu vystoupila Dětská cimbálová muzika ZUŠ Dubňany s vedoucím Pavlem Varmužou. Děti byly výborné a přispěly k neopakovatelnému zážitku tohoto večera.

Večer pro ženy

Záběr z večera pro ženy.

by se mohl stát v příštím roce jedním z nových pořadů. Letos jsme vypustili první vlaštovku na konci listopadu. Během večera se dívky a ženy dověděly, jak se starat o pleť, o nových standardech v líčení, o péči vlasů a těla. Pěkným zpestřením byla ukázka společenských šatů a účesů. Na závěr proběhla také tombola. Návštěvnice byly s večerem spokojeny a vyjádřily názor, že by takové ukázky a besedy mohly pokračovat.

Rostislav Marada,
vedoucí kulturního domu

Ohlédnutí za vinařským rokem 2013

Stalo se mi již dobrým zvykem poprosit pana Josefa Dufka, aby zhodnotil uplynulou sezonu, a to jak z hlediska vinařského, tak vinohradnického.

Pokud vzpomeneme průběh ročníku 2012, kdy se pan Dufek zmínil, že půjde o ročník minimálně dobrý, ne-li výjimečný, vína to plně potvrdila. Nebylo to jen ročníkem (vzpomeňme na kamarády vinaře z Mistřína, kterým zimní a posléze jarní mrazy vzaly menší nebo větší část úrody a v některých případech dokonce i celou), ale i důsledkem vzrůstající odbornosti našich vinařů, kteří začínají používat technologie a metody, které bývaly dříve vyhrazeny většinou pouze pro profesionální vinaře. Je to způsobeno nejen osvětou, dostupností různých přípravků, ale především změnou pohledu na vinařské řemeslo jako takové. Hlavním aspektem již není maximální výnos z vinohradu, rozhodující roli hraje kvalita sklizených hroznů. V plně šíří platí pravidlo, že velká vína se dělají již ve vinohradě. Tento trend je vidět v celkovém vývoji vinařství na Moravě.

Pojem „moravská vína“ se stal pojmem nejen v Evropě, ale i ve světě. Svou troškou tomu přispívá i Vinařství Dufek, které snad každoročně boduje na tradičních světových výstavách v Paříži, Londýně, San Franciscu a i jinde. Mimo to se svým bohatým medailovým ziskem v uplynulém roce staly nejúspěšnějším vinařstvím z ČR na výstavě v Bruselu, Galiceji v Polsku a na Muvině ve SR. Významným úspěchem byl zisk zlaté medaile ze světového mistrovství odrůdy Rulandské šedé ve Štrasburku. Z Weinparade u našich jižních sousedů přivezli 15 zlatých medailí včetně ceny, které si velmi váží, a to Bakchův pohár za nejlepší veltlínské zelené Rakouska. Z domácích soutěží je to jistě Pohár prof. Viléma Krause za nejvýše hodnocené víno odbornou veřejností na Valtických Vinných Trzích. Jejich vína najdete opět v Salonu vín ČR. Konečným důsledkem těchto výsledků je skutečnost, že se vína Dufek dostala opět (pravidelně od roku 2009) do prestižní knihy „1000 nej-

lepších vín světa“ pro rok 2014, která je vydávána v Paříži.

Tolik k vínům z ročníku 2012, podívejme se na pohled pana Dufka na ročník 2013. Začátek roku nebyl špatný, aspoň z hlediska mrazů, které nás

Ilustrační foto

nechaly poměrně na pokoji. Trochu nervozity nám přineslo deštivé období před květem, sledované všemi s obavami. V pravou chvíli ale pršet přestalo, takže vinohrady celkem slušně odkvetly a to bylo, bohužel, poslední pozitivum v letošním roce. Po celkem průměrném průběhu první poloviny léta byl konec čer-

vence poznamenán vysokými teplotami trvajícími několik týdnů. Z hlediska laiků (hostů Vinařství Dufek), kteří říkali: „To vám to počasíčko přeje, to bude cukru.“ Ale ono to bylo zcela naopak. Pro některé hotová katastrofa. Objevilo se *Oidium* a jeho tlak byl tak silný, že ne každému se jej podařilo udržet v rozumné míře. Navíc toto onemocnění trvalo nekonečně dlouho, déle jak 14 dnů. Ani starší vinaři nepamatují takovou pohromu. Přestože přes den byly teploty mezi 35 - 40 °C, ráno kolem páté hodiny byly keře úplně mokré od rosy, což bylo ideální pro rozvoj nemoci. Navíc horko a žádné srážky mají za důsledek špatné odbourávání jablečných kyselin. No a pak přišlo nebývale deštivé září. Pranostika říká „Září víno vaří“, takže zase špatně. Snad jen ti vinaři, kteří vydrželi se sklízni do konce října nebo ještě déle, dostali vína do přívlastků.

V konečném pojetí měly hrozny ve většině případů nižší cukry a mošty naopak vyšší kyseliny, což jsou ukazatele, které vinaře moc nepotěší. Na druhé straně ne všechno zase bylo špatné. Aromatickým odrůdám, jako jsou tramín, irsary oliver, muškáty a další vyšší kyseliny jenom prospějí. Absence kyselin u těchto odrůd v dobrých ročnících dělá fádni vína. Vysoké teploty zase u čer-

vených vín umožnily tvorbu ušlechtilých polyfenolů, takže se dají samozřejmě po jablečně-mléčné fermentaci a dostatečném odležení očekávat zajímavé vzorky.

Takže finální hodnocení ročníku lze shrnout následovně. Byl to složitý rok jak ve vinohradě, tak i ve sklepě a tady se bude pokračovat ve školení vín i v tomto roce. Pokud se ale ohlédneme do nedávné minulosti, ročník 2010 byl velmi podobný, hlavně pokud se týká kyselin, i když nakonec z něho byla a ještě jsou krásná vína. Tedy letošní vína budou šťavnatá, svěží, s pikantní kyselinkou a velmi výraznou primární aromatickou, velmi vhodná k ležení na láhvi. To ale mají v ruce již naši vinaři a věřím, že se jim dílo povede. Důležité je, aby se neuzavírali sami do sebe, ale na-

opak aby využili svých znalostí a společně řešili problémy, které jim ročník 2013 přinesl. Proto je nutné pravidelně se zúčastňovat tzv. „sirkových komisí“ za plné podpory manželek a přítelkyň. Dobré zázemí je jednou z podmínek dobrého vína.

Je přece vždycky krásné otevřít si láhev dobrého vína, nalít je do pohárku a dívat se, jak ladně stéká po skleněné stěně. Přivonět a ucítit omamnou směsici vůní, které dávají vínu jeho tvář. Pak přiblížit ke rtům, okusit a vychutnávat ty chvíle lahodných doušků. Prál bych nejen panu Dufkovi, ale i všem našim vinařům, aby všechna jejich vína byla taková, i lepší, aby po jejich ochutnání měli radost ze své práce a těšili se, jaká že vína jim přinese rok další – tedy rok 2014!

Petr Šťastný, Bc.

■ Z ČINNOSTI ORGANIZACÍ A SPOLKŮ ■

Co se děje v naší škole MŠ Mistřín

Mateřská škola zahájila po prázdninách provoz 2. září a přivítala 19 nových dětí.

Poprvé do dětského kolektivu mistřínské školky tak přišly: Amálka K., Antoníněk Ř., Daneček K., Elenka K., Gitsuška Ř., Honzíček F., Julinka Š., Karolínka M., Kryštůfek P., Kubíček M., Markétka N., Matýšek M., Michalka P., Natálka D., Nikolka V., Tereška M., Vojtíšek V., Vojtíšek V. a Zdenička K.

Pro mnohé děti to byla velká změna, ale všichni si zaslouží velkou pochvalu, děti i rodiče – odloučení zvládli na jedničku a my se snažíme, aby se dětem ve školce líbilo.

Podzim jsme si zpříjemnili výstavou z cibulí U NÁS V CIBULKOVĚ. Rodiče s dětmi podle své vlastní fantazie vyráběli cibulové postavičky, zv-

Prohlídka stanoviště záchranné služby.

řátka a další výtvary. A aby bylo i veselo, nechyběl taneček s písničkou CIB CIB CIBULENKA.

14. října přijela do MŠ Mgr. Dagmar Krýsová a provedla u dětí logopedickou depistáž. V letošním roce se logopedické prevenci u předškolních dětí bude věnovat i paní učitelka Veronika Bartoňová, která absolvovala podzimní logopedický kurz.

Po mistřínských hodech, které jsme protancovali a prokolotočovali, jsme se hlavně těšili na předvánoční akce: Mikulášskou nadílku, vypouštění balonků s přáním Ježíškovi a Vánoční besídku plnou koled a básniček.

Při vypouštění balonků se školní zahrada proměnila v dětský vánoční jarmark s výrobky malých i velkých dětí. Platilo se čokoládovým dukát-

kem. Bylo i něco na zahřátí i na smlsnutí. Děkujeme těm, kteří přispěli domácím cukrovím i všem ostatním, kteří se podíleli na zdárném úspěchu této akce.

Velkou radost jsme měli i z Vánoční besídky, která proběhla ve školní jídelně. Děkujeme rodičům za spolupráci při výběru vhodného kostýmu na vystoupení a za krásný ohňostroj, který celou akci ukončil.

**PŘEJEME VÁM TO, CO ČLOVĚK
NEJVÍC POTŘEBUJE – ZDRAVÍ.
TO, CO STÁLE HLEDÁME – ŠTĚSTÍ.
A TO, BEZ ČEHO SE NEDÁ ŽÍT – LÁSKU!**

Milena Macháčková za celý kolektiv

MŠ Svatobořice

Začátek školního roku jsme očekávali s určitými obavami, jelikož byly přijaty i děti, které ještě nedosáhly věku tří let. Tyto děti musí splňovat určité předpoklady pro předškolní vzdělávání, tzn., že musí být schopny výchovně vzdělávacího procesu (být samostatný při sebeobsluze, při hygienických návycích, musí zvládat odloučení od rodičů po určitou dobu...). Předškolní vzdělávání spočívá především ve vzdělávací činnosti, nikoliv v poskytování základní péče.

Nakonec jsme společně všechno zvládli. Některé děti se velmi rychle zapojily do společného života MŠ, jiné se připravují na svůj první den ve školičce hned, jak oslaví své třetí narozeniny. Jistě je to v životě malého človíčka velký okamžik přijít do neznámého prostředí, setkat se s neznámými lidmi a hlavně odpoutat se na nějaký čas od maminky a začít si uvědomovat své já. Možná to víc prožívají sami rodiče než dítě samotné, ale to vše k tomu patří. Možná si kladete otázky: Jak se tam bude beze mne cítit? Zvládne to? Dokáže být samostatné? Bude mít kamarády? Nebude se trápit? Nemusíte se ničeho obávat, děti jsou velmi rychle přizpůsobivé, pokud jim dáte prostor a ukážete jim cestu, nebudou chtít z té „své“ školičky chodit domů.

V letošním roce jsme se zaměřili na logopedickou prevenci. Stále častěji se setkáváme se špatnou výslovností u dětí předškolního věku a ta je potom jedním z důvodů odkladu školní docházky.

P. uč. M. Křížková, která prošla logopedickým kurzem, se bude věnovat dětem s vadnou výslovností. Předpokladem pro úspěch je však spolupráce MŠ a rodičů. Nelze se spoléhat jen na to, že mateřská škola děti vše naučí!

... příprava na sladkou dobrotu.

Jako každým rokem se snažíme obohatit vzdělávání dětí o zajímavé činnosti, jako je např. drakiáda, hledání pokladu, dýňové odpoledne s opékáním špekáčků, hodové pečení, vánoční ochutnávka cukroví a vypouštění balonků s přáním Ježíškovi, zpívání u stromečku, masopustní veselice, karneval, jarní tvořeníčko, divadla, kouzelník, noc ve školičce a další jiné společné akce.

Na závěr bychom chtěli všem popřát krásný nový rok plný zdraví, radosti a pokoje.

Kolektiv MŠ Svatobořice

Základní škola

Vlastivědná exkurze 5. a 9. ročníků

V měsíci září jsme se vypravili do hlavního města ČR – Prahy. Cestovali jsme vlaky, metrem, ale krásy naší metropole jsme poznávali hlavně pěšky. Prohlédli jsme si nejznámější památky, jako jsou: Pražský hrad s Chrámem sv. Víta, Karlův most, Staroměstskou radnici s orlojem, Valdštejnskou zahradu, Václavské náměstí, Zlatou uličku... Naším zrakům neunikla ani řeka Vltava s lodní dopravou. Pohled na Národní divadlo zalité slunečními paprsky byl také úžasný...

Ve večerních hodinách jsme se vlakem – unaveni, ale spokojeni – vraceli domů.

Přírodovědná exkurze

Přírodovědná exkurze pátáků probíhala za již chladnějšího počasí – v listopadu. Jako cíl naší poznávací cesty jsme vybrali Brno.

První zastávka – Kapucínská krypta – nám připomenula další část dějin města Brna (ve 4. ročníku jsme již zhlédli Anthropol, Moravské zemské muzeum, Starou radnici, Špilberk...).

Hlavním zážitkem, který nás čekal, byla návštěva nově otevřeného Planetária na Kraví Hoře. V příjemném prostředí velkého Digitária jsme se, pohodlně usazení v křeslech, oddávali putování vesmírem. Nádherná hvězdná obloha promítnuta na kupoli nás všechny nadchla.

Učivo probírané v přírodovědě a vlastivědě jsme si těmito exkurzemi (Praha, Brno) zopakovali, prohloubili a upevnili.

Mikulášská besídka

Začátek adventu byl ve znamení Mikuláše, andělů a čertů. Již v neděli 1. prosince se uskutečnila Mikulášská besídka na kulturním domě. Program zahájila Podkověnka se svými „Zajíci v zimě“ a Dětská cimbálová muzika ZUŠ Dubňany. Poté si zaskotačili žáci 1. ročníku se svými čertíky a druháci nám předvedli pásmo básniček a písniček obroučcích. Děvčata z kroužků aerobiku a Wake up předvedla ukázky své práce.

Závěr programu patřil souboru Krušpánek a Mikuláši, který odměnil všechny hodné děti.

Do školy a školky v Místříně přišel Mikuláš se svojí družinou ve čtvrtek 5. prosince. Tradice se ujali žáci 9. A třídy, kteří si připravili a zdokumentovali scénář celého dopoledne.

Ochrana člověka za mimořádných událostí

Ve čtvrtek 31. října 2013 naše škola uspořádala projekt na podporu rozvíjení prevence rizik, opatrnosti a bezpečného chování i důležitosti obstat samostatně v obtížné situaci s názvem „Ochrana člověka za mimořádných událostí“. Tuto problematiku jsme řešili komplexně ve všech ročnících prohlubováním praktických znalostí i dovedností žáků. Na projektu s námi spolupracovaly složky záchranného systému, organizace v obci, SRPŠ i odborníci pracující v této oblasti.

Ráno jsme si procvičili, jak v případě nebezpečí požáru opustit co nejrychleji budovu školy. Nácvik zvládly také děti z mateřské školy v Místříně. Dále následovala práce na stanovištích.

Zástupce Vojenské akademie Víta Nejedlého ve Vyškově seznámil žáky s tématem obrany vlasti, pomoci armády při mimořádných událostech i spolupráce naší armády v rámci NATO. Příslušníci Policie ČR z Územního odboru v Hodoníně předvedli vybavení a prostředky užívané k ochraně civilních obyvatel při zásazích v krizových situacích. Zdravotnická záchranná služba Jihomoravského kraje v Kyjově přijela s plně vybaveným vozem rychlé pomoci. Členové posádky erudovaně seznámili žáky se zásadami první pomoci a významem zdravotnické záchranné služby v integrovaném záchranném systému.

Nedílnou součástí IZS jsou sbory dobrovolných hasičů. Na projektu spolupracovaly oba naše místní hasičské sbory s lektory Dušanem Novákem a Pavlou Kulhavou, kteří žáky informovali o problematice protipožární ochrany a chování v případě požáru. Praktické cvičení v poskytování první pomoci prováděli žáci pod odborným vedením lékařek MUDr. Neduchalové a MUDr. Kasardové. Mladší žáci věnovali závěr dopoledne prevenci zubní hygieny. Starší ročníky se zdokonalovaly na stanovišti v balení evakuačního zavazadla a ochrany těla improvizovanými prostředky chemické ochrany.

V tomto projektovém dni jsme komplexně ve všech ročnících procvičili a upevnili učivo ochrany člověka za běžných rizik a mimořádných situací. Děkujeme za nezištnou pomoc při realizaci projektu všem, kteří byli průvodci našich žáků v rizikových a krizových situacích.

Plavecký výcvik

Žáci 2. a 3. ročníku absolvovali plavecký výcvik v době od října do prosince v KPB Ratíškovice. Plavecký výcvik je součástí Tělesné výchovy na 1. stupni ZŠ a je v souladu se školským vzdělávacím programem.

Plavání posiluje tělesnou zdatnost, imunitní systém, odolnost organismu, podporuje správné dýchání, zvyšuje sebevědomí. Tento výcvik všichni zdárně zvládli.

Vzduch jako základní životní potřeba

Projekt žáků 1. stupně ZŠ navazuje na projekty: Půda 2011/2012, Voda 2012/2013 a Vzduch 2013/2014.

V letošním školním roce probíhá v rámci výuky projekt zabývající se čistotou prostředí, ochranou zdraví, zdravým životním stylem. Žáci hravou formou zjišťují vlastnosti a složení ovzduší ve svém okolí. Pozorují oblohu a její změny v různých ročních obdobích. Sledují změny teplot vzduchu během dne. Zajímají se o vliv čistoty prostředí na zdraví člověka. Dozvídají se o účincích a síle větru. V předmětech Prv, Prv, Vv, Pv provádějí pokusy a pozorování a zamýšlejí se, jak zabránit znečišťování prostředí, ve kterém žijí.

Sběr papíru a elektroodpadu

Ve spolupráci se sběrným dvorem a SRPŠ se naši žáci zapojují do sběru druhotných surovin. Od listopadu je to každý poslední čtvrtek a pátek v měsíci, kdy žáci se svými rodiči nosí ráno před vyučováním svázaný papír a karton do třídního odpadu v Mistříně. Elektroodpad zase vybíráme ve vestibulu školy nebo větší množství se hlásí u pana učitele Romana Mikliše.

Práce ve školní družině

Ve čtvrtek 24. října jsme se všichni sešli ve školní družině – my žáci, rodiče a paní vychovatelky. Každé oddělení pracovalo ve své skupině. Nejříve jsme malovali na oblázky, pak zdobili šnečí ulity. Na závěr tvoření jsme barvili stonožky z papírových proložek od vajíček. Všechny výrobky jsou vystaveny ve školní družině a školní minigalerii. A nakonec? Složili jsme pohádku o stonožce. Snad se Vám bude líbit.

Pohádka O stonožce Rozárce

Bylo nebylo. Za devatero horami a devatero řekami žila princezna stonožka Rozárka. Bydlela na hradě a byla smutná. Ona totiž ztratila všechny šatičky a nemohla se parádít. Zavolala dvorní stonožky krejčí, aby jí ušily šaty nové. Ale Rozárce se šaty nelíbily. Pod hradem bydlel stonožka Hugo. Zavolal všechny stonožky zdaleka a nechal si od nich poradit, jak by měly šaty pro princeznu Rozárku vypadat. Ušil je z listů květín, nabarvil je šťávou z borůvek, malin a jahod a posypal je motýlím práškem. Princezna byla konečně šťastná. Uspořádala velký stonožkový ples. A kdo na tom plese byl nejkrásnější? No přeci princezna stonožka Rozárka.

Čtvrtáci na škole v přírodě

A bylo to tu! V pondělí posledního zářijového týdne se čtvrtáci, každý s velkou taškou či kufrem a velkými očekáváním, jaký že ten společně strávený týden bude, sešli ve škole. Ještě se rozloučit s rodiči a můžeme vyrazit na expedici do přírody, ale také za poznáváním svých kamarádů, směr rekreační středisko Relaxx u Čeložnic. Počasí nám přálo, a tak jsme mohli podniknout několik vycházek do okolí. Při nich se každý mohl zdokonalit např. v orientaci v terénu, pozorovat přírodu smíšeného lesa nebo zjistit, kolik pozná stromů podle listů. Mimořádnou hodinu přírodovědy o chovu domácích zvířat jsme pak absolvovali u výběhu s kozy, králíky a morčaty. Bazén v areálu rekreačního střediska sice zůstal osiřelý – koupat se nedalo – to jsme si ale vynahradili společným sportováním na blízkém hřišti, táborákem s opékáním špe-

káček a houbou za pokladem. Největší úspěch slavil večer společenského chování s výukou tanců. Nechyběly ani hry a aktivity zaměřené na spolupráci a vzájemné poznání kamarádů. Celý týden se nesl v duchu spolupráce, rozvíjení kamarádských vztahů a vzájemné pomoci. Ani jsme se nenadáli, týden uběhl jako voda a nastal čas loučení a odjezdu domů. Všichni jsme litovali, že nemůžeme ještě zůstat, ale odváželi jsme si spoustu hezkých zážitků. Tak někdy zase na společné akci nashledanou!

Zdobení perníčků

V době adventního času v mnoha domácnostech zavoní medové perníčky. I naše škola se rozvoněla těmito sladkostmi v pátek dne 29. 11., kdy je žáci 3. ročníku v tvořivé dílničce zdobili. Do projektu Podpora klíčových kompetencí žáků v oblasti praktických manuálních činností se ochotně zapojila paní Renata Lungová, která pro všechny děti napekla velké množství perníčků. Všem připravila také kornoutky a sníh ke zdobení. Odbornou radou pomáhala dětem při tvoření. Nazdobené perníčky si děti radostně odnesly domů.

Další akcí tohoto projektu byla výroba keramických vánočních ozdob s paní Mgr. Adrianou Koplíkovou dne 6. 12. v keramické dílně naší školy. Žáci pod vedením paní Koplíkové si válením a vykrajováním keramické hlíny vytvořili velmi vkusné vánoční dekorace.

Děkujeme maminkám, které ochotně věnovaly svůj čas našim dětem.

Učitelé 1. stupně

Vánoční laťka ve skoku vysokém

Koncem kalendářního roku bývá v naší škole velmi rušno. Kromě nácviku koled na Vánoční besídku, žáci prvního stupně pilují své sportovní výkony. Ve čtvrtek 19. prosince si porovnali dovednosti ve skoku vysokém. Všichni závodili s velkým nasazením a dosažené výsledky jsou toho důkazem.

2. ročníky

1. místo: Duhajský Tomáš /90 cm/, Karáská Bára /85 cm/
2. místo: Knecht Jakub /85 cm/, Bušíková Soňa /80 cm/
3. místo: Stara Martin /85 cm/

3. ročníky

1. místo: Kundrata Libor /95 cm/, Černá Lucie /95 cm/
2. místo: Fibinger Bronislav /95 cm/, Kravčičová Michaela /95 cm/

3. místo: Vandík Radim /90 cm/, Slezáková Natálie /90 cm/

4. ročníky

1. místo: Fric David /105 cm/, Adamcová Helena /105 cm/
2. místo: Michna Lukáš /95 cm/, Martykánová Kateřina /100 cm/
3. místo: Randis Nikolas /95 cm/, Večeřová Kamila /95 cm/

5. ročníky

1. místo: Výlet Vojtěch /115 cm/, Hajná Anna /110 cm/
2. místo: Půček Vilém /115 cm/, Maradová Simona /105 cm/
3. místo: Hajný Hynek /110 cm/, Pekárková Zuzana /105 cm/

Vítězům blahopřejeme!

Z činnosti kabinetu tělesné výchovy

V prvních měsících školy se žáci osmých ročníků vydali v rámci cykloturistického výletu na trasu po vinařské stezce do Hovorán a zpět. Cílem cyklo-

Do zdobení se pustili i kluci.

Poznáváme krásy zimního lesa.

turistických výletů není jen zvýšení kondice, ale i protidrogová prevence a upevnění znalostí z teorie pravidel silničního provozu.

V říjnu se naše škola zúčastnila běhu Emila Zátopka v Hroznové Lhotě. Žáci opět podali velmi kvalitní sportovní výkon a obsadili celkově třetí místo, z vesnických škol pak skončili na výborném druhém místě.

Měsíc listopad byl ve znamení sedmého ročníku turnaje v basketbalu. Vyvrcholením byly zápasy mixů, který vyústil finálovými zápasy mezi vítězi jednotlivých ročníků. Celkovým vítězem se stalo družstvo ročníku.

Aktuálně probíhá Vánoční lafka, kdy žáci vzájemně měří síly ve skoku vysokém, a také se věnujeme gymnastice.

Mgr. Roman Klimek

Putování podzimní přírodou

Členové environmentálního kroužku strávili jeden z listopadových víkendů na výpravě za krásami Chřibů. Nocleh a snídaně byla zabezpečena na chatě Relax v Čeložnicích.

V průběhu dvoudenního putování navštívili např. Smradavku v Čeložnicích, pramen Kolomaznice, Zavadilku, Gorazdovu studánku a Vřesovice. Vycházku zasněženou krajinou za krásného slunečného počasí zpestřila příprava oběda pod širým nebem v tzv. polních podmínkách. Tímto bych rád poděkoval dětem za příjemný víkend a především rodičům za dobré vybavení dětí pro pobyt v zimní přírodě. Již teď se těším na další výpravu.

Mgr. Roman Klimek

Krteček se stal Dobrým andělem

Mateřské centrum Krteček žije poklidným životem s hezkou návštěvností maminek a dětí. Za což jsme moc rády.

A je to pro nás, kteří se o chod Krtečka starají, závazek nadále se pečlivě o mateřské centrum starat, připravovat pestrý program a oblíbené sezónní akce jako karneval, táborák ke Dni rodin, Táta dneska frčí.

se zdejší farností pořádali (nyní ji pořádá farnost sama).

Po hledání vhodné pomoci Krtečka pro druhé, jsme se rozhodly, že podpoříme nadační fond Dobrý anděl, který pomáhá pravidelnými měsíčními příspěvky rodinám s dětmi ve finanční tísní, kdy rodiče nebo některé z dětí onemocněly rakovinou. A tak se naše mateřské centrum stalo Dobrým andělem, snažíme se z dobrovolných příspěvků maminek a dětí zasílat finance na účet nadačního fondu. Jsme rády, že můžeme alespoň trochu pomáhat rodinám v nelehké životní situaci.

Do roku 2014 přejeme všem pokoj v srdci, pochopení pro své blízké, umět přijímat kritiku, snažit se šířit dobro...

Dětem přejeme zdravou rodinu, kvalitní pedagogii, vedoucí kroužků, aby dětská dušička mohla dozrát v duši osobnosti...

Novotná Lenka, za MC Krteček

Od vzniku Krtečka se snažíme mateřské centrum zapojovat do charitativních akcí. Z organizačních důvodů jsme museli upustit od charitativní akce Misijní perník, kterou jsme spolu

Dětem přejeme zdravou rodinu, kvalitní pedagogii, vedoucí kroužků, aby dětská dušička mohla dozrát v duši osobnosti...

Lesněnka

Praktická ukázka mysliveckých zvyků a tradic

Všichni členové našeho myslivecko-lesnického kroužku jsou postupně seznamováni s mysliveckými zvyky a tradicemi.

Společné foto po výřadu.

Tomuto tématu se věnujeme velmi často, je důležité, aby mladí přátelé přírody věděli a znali, jakým způsobem se mají myslivci chovat a také jak se chovat v lese.

Láska myslivce ke zvěři a přírodě je skutečně to hlavní, ale musí se snoubit se znalostmi. Myslivec by se měl vzdělávat celý život. Vývoj jde stále kupředu a poznatky se mění.

Všichni myslivci navzájem by měli mít k sobě přátelský vztah, a proto je tak důležitý zvyk u myslivců podávat si ruce. Na znamení, že budeme spolu dobře vycházet, pracovat i lovit.

Tento ušlechtilý zvyk jsme naučili i členy našeho kroužku. Navzájem se přivítat podáním ruky.

Ovšem jedna věc je učit se teoreticky a druhá věc je vidět něco z mysliveckých tradic prakticky.

Rozhodli jsme se tedy, po dohodě s hospodářem MS, děti pozvat na ukončení honu 23. 11. 2013 k „Větrolamu“. Přišly v hojném počtu, celkem v letošním školním roce pravidelně dochází 17 dětí

a na výřad přišlo 10 dětí a toho si velmi ceníme. Výřad probíhal v době oběda, ale některé maminky si udělaly čas a své děti i přivedly. Účelem výřadu je vzdát důstojně počtu zvěři a slavnostně ukončit lov.

Místopředseda MS pan Jelen ukončil hon, poděkoval všem za účast i přes ranní nepřízeň počasí, předal slovo hospodáři MS panu Lípovému, ten seznámil účastníky honu s odlovem drobné zvěře na tomto honu a také s rozdělením této zvěře. Popřál hezký zbytek dne, pozval všechny k účasti na poslední leč a provolal ulovené zvěři „Lovu zdar!“.

Členové našeho kroužku pak dostali od účastníků honu prázdné náboje a mohli se s nimi pobavit o průběhu celého lovu. Měli otázky zejména na hospodáře MS.

Čtěl bych tímto poděkovat všem účastníkům tohoto společného honu na drobnou zvěř za jejich trpělivost při výřadu.

Lenka Lípová, za vedoucí „Lesněnky“

Slovácký krúžek v pohodovém období

Nejsem rozhodně první a jistě na dlouho ani poslední, kdo zmíní, že předivo času neskutečně plyne, ani se nenadáme a už klepe na dveře nový rok.

Ještě jako kdybych teď v sychravém předvánočním čase cítil vůni hodového rozmarýnu...

Hodová slavnost se uskutečnila 16.-18. listopadu. Tento rok se hlavního organizačního břemene ujal soubor Lúčka, jehož jsme v přípravách podporovali. Tyto tři hodové dny uběhly opravdu nemilosrdně rychle (pro někoho bohužel, pro jiného bohudíky). Šohaj na muzice nestihne protančit všechny potenciální galánky, posedět s přespolními kamarády a už buben „odbúchává“ takty marše „Hody, milé hody, už sem dohodoval“, jenž značí konec pondělní hodové zábavy. Za zmínku stojí překrásné nedělní počasí, které bylo snad vskutku vymodlené a jehož sponzorství se ujal sv. Petr. V tak krásném počasí je radost obléci si kroj, snad nám počasí dopřeje i za rok a účast bude stejně bohatá.

V pohodovém období jsme se v naší činnosti zaměřili na „zatancování“ nově příchozích členů a k pilování taneční průpravy. Ve chvíli, při níž píše tento příspěvek, se již poctivě připravujeme na plesovou sezonu, jejímž vrcholem pro nás bude XXXI. dolňácký krojový ples, který se uskuteční 25. ledna a na který Vás co nejsrdečněji zveme. Krojové plesy jsou pomalu na ústupu a byla by škoda, kdyby vymizely zcela. Proto tuto mizející krásu, kdy přijede řada různorodých krojových skupin z celého Slovácka, podpořte svou návštěvou, nebudete litovat. V rámci plesové sezony ještě pojedeme předtančit moravskou besedu do Šaradic.

V dalším výhledu se pak již budeme připravovat na fašankovou obchůzku, která se bude konat v sobotu 1. března. Mezitím si také uspořádáme

Z vystoupení na Vinobraní.

valnou hromadu, kdy budeme balancovat uplynulý rok.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří naši činnost během roku jakkoliv podporovali a podporují – ať už od maminek a babiček, které připravují naše kroje, až po orgány obce a místní kulturní dům, bez jejichž podpory bychom se snad už neobešli. Osobně děkuji také našim členům

za práci pro sdružení. A nejen jim, ale Vám všem přeji krásné vánoční svátky (ač tento článek vyjde až v průběhu ledna) a úspěšné vykročení do nového roku 2014. Ze srdce Vám přeji jménem svým, ale i celého Slováckého křůžku, aby pro Vás byl nadcházející rok synonymem spokojenosti, poklidu, úspěchů a pozitiv!

Tomáš Kellner, Bc. et Bc., za Slovácký křůžek

Podkověnka v adventu

Dětský soubor uskutečnil dvě vystoupení.

Momentka z podzimního vystoupení.

1. prosince zazpívaly a zatančily děti na tradiční Mikulášské besídce společně s Dětskou cimbálovou muzikou ZUŠ Dubňany v novém programu „Zajíčci v zimě“. Představili se všichni členové souboru. Pásmo se podařilo nacvičit i s těmi nejmenšími – čtyřletými – díky pomoci nejstarších děvčat.

Druhé vystoupení jsme domluvili s ředitelkou Penzionu v Hodoníně Vladkou Křížkovou pro babičky a dědečky, kteří zde tráví zasloužený odpočinek. Opět jsme úzce spolupracovali s Dětskou cimbálovou muzikou i ředitelem ZUŠ Pavlem Var-

mužou, kteří doplnili a podpořili naše snažení. Radost z pěkně prožitého odpoledne (i když náročného) jsme měli o to větší, když se k nám začali hlásit naši bývalí občané ze Svatobořic-Mistřína nebo rodinní příslušníci našich žáků.

V lednu se všichni těšíme již na tradiční Novoroční turnaj v kuželkách, který připravujeme ve spolupráci se Sokolem Mistřín.

Podkověnka v novém roce vinšuje Vám nastokrát – teplé slunce nad domovem a aby Vás měl každý rád.

Jarmila Maradová, Mgr., za vedoucí

Lúčkařská zima je za dveřmi

Ani jsme se nenadáli a je tu zase advent. Období ztišení se, doba smíření se se svými blízkými, doba přemýšlení, bilancování, hodnocení, čas plánování.

U nás je to čas mezi dvěma velkými svátky. Na jedné straně jsou hody, na druhé Vánoce. Oboje jsou plné chvil radosti, štěstí, zábavy. Ale život je podobný jako rok. Chvilé hojnosti se střídají s tichem, usebráním. A jinak je tomu i u nás, v našem souboru. I my právě procházíme obdobím hodnocení uplynulého roku a plánování akcí na ten příští.

Stárci a stárky hodů 2013.

Před několika málo týdny skončily hody, na které jsme se všichni tolik těšili. Měsíce příprav se zúčastnili v jednom jediném, byť krásném víkend. Jsme moc rádi, že jsme se pak setkali s mnoha pozitivními a příjemnými ohlasy. Po celou dobu nám přálo počasí, přišlo se podívat mnoho lidí. Stárci i stárky udělali maximum, abychom si všichni odnesli co nej-příjemnější zážitky. Podstatnou změnou bylo i pozměnění dechových muzik, které nám hrály. Po dlouhé době se v sobotu nepředstavila Mistríňanka, kterou nahradili Svatobořáci. Ačkoli se mnozí obávali, zda dokážou plně nahradit svou slavnější kolegyni, musím říct, že rozhodně nezklamali a naopak velmi příjemně potěšili a zahráli u srdíček všech návštěvníků. A to nejen v sobotu večer. I nedělním odpoledním průvodem se linula jejich hudba. V nedělní a pondělní večer jsme se

už mohli zaposlouchat do melodii Mistríňanky, která nám opět dokázala připravit příjemné taneční večery. Chtěl bych moc poděkovat všem, kteří se jakoukoli měrou podíleli na tom, že na letošní hody se bude ještě dlouho vzpomínat.

Moc času ale neuběhlo a už před námi stojí další zajímavé a krásné cíle. Na nejbližších zkouškách

se snažíme věnovat trénování Moravské besedy, kterou zatančíme nejen u nás na Dolňáckém plese, ale i v Těmicích. Kromě toho se věnujeme přípravám Taneční a módní show, kterou uspořádáme již tradičně se Sdružením Patnáctka pro občany 18. ledna 2014. Srdečně Vás na tuto akci zveme a budeme rádi, když se za námi přijdete podívat a povесelit.

Hodně se těšíme na štědrovečerní chlapečkou i štěpánskou dívčí koledu, také na společného Silvestra. Po No-

vém roce nastane plesová sezona a i my se jí budeme účastnit, jak už jsem naznačil v předchozích větách. Počátkem března přijde fašanková obchůzka, kterou se ukončí doba plesů, a vstoupíme do dalšího klidného období roku, přijde půst. Po něm pak Velikonoce a než se nadějeme, přijde léto a spolu s ním snad i nějaké zajímavé zájezdy a vystoupení. Teď se ale plně soustředíme na věci nám nejbližší, protože chceme, aby byly krásné, aby potěšily nejen nás, ale i všechny ostatní.

Těšíme se na Vás na některé z akcí, kde budeme účinkovat a děkujeme Vám za veškerou Vaši podporu, kterou nám dosud vyjadřujete. Za celý náš soubor Vám chci popřát krásné a pohodové Vánoce naplněné vůní domova a rodinného štěstí, do nového roku pak hlavně hodně zdraví, úspěchů a splněných přání.

Petr Šťastný, Bc.

Krušpánek na čas skolil „moribundus“

Jak už tomu na podzim bývá, dochází každoročně k odpočinku a troše útlumu v práci.

Po aktivním létu se člověk zklidní, děti se aklimatizují na školní režim a povinnosti, nemálo z nich skolí zákeřný „moribundus“, včetně vedoucích.

V listopadu jsme se už ale aktivně zapojili do hodových příprav. Vyráběli se hodové voničky, které jsme během hodového průvodu prodávali. Právě prodej voniček je u nás velmi populární činnost a nejdříve vznikly dohady a sváry, které že dvojice budou ty vyvolené na prodávání.

Po hodových slavnostech už začínáme s nácvikem moravské besedy, se kterou se ukážeme v krásných parádních krojích na tradičním XXXI. dolňáckém plese. Věříme, že se nám podaří vyjet i na jiný ples za hranice naší obce.

Mezi pilným nácvikem jsme se zúčastnili místní Mikulášské besídky, kdy si naši členové velmi užívají moci role čertů a strašení těch nejmenších. Škoda jen, že pořádní čerti nedorazí někdy i k nám na zkoušku.

S blížícími se Vánocemi doufáme, že se všichni sejdeme na krušpánkovské vánoční besídce, předáme si dárečky a nasajeme vánoční atmosféru.

Dívčí chasa na hody.

Závěrem bych Vám všem jménem celého Krušpánku chtěla popřát krásné prožití svátků vánočních a šťastné vykročení do nového roku! No a našim členům mimoto přeji také chuť do souborové práce a doufáme, že k nám nový rok zavane nové členy, a to hlavně chlapce.

Bc. Iveta Fröhlichová, vedoucí souboru

SDH Mistřín vstupuje do nového roku

**Do nového roku všem spoluobčanům přejeme hodně zdraví, štěstí, lásky
a abyste nás nemuseli volat k nepříjemným situacím.**

Letošní práci našeho sboru jsme zahájili 11. ledna valnou hromadou, na které jsme vyhodnotili práci za rok 2013 a naplánovali činnost pro letošní rok 2014. Na valnou hromadu přijeli zástupci hasičského sboru okresu a také Jihomoravského kraje, kteří ocenili účastníky Mistrovství České republiky. Byla vyzvednuta práce na sportovním poli, ale také především práce s dětmi, dále činnost na kulturním poli a vůbec aktivity celého sboru.

Naši nejmenší celou zimu trénují ve školní tělocvičně, aby se mohli již koncem února zúčastnit halové soutěže v Havířově. Tato soutěž prověří celkovou přípravu dětí a roztočí koloběh soutěží.

Opětovně plánujeme sběry starého železa, účast na kulturních akcích a velmi bychom si opět přáli účast a vylepšení získaných cílů v nejvyšších soutěžích v hasičském sportu.

Ladislav Hajný, jednatel SDH Mistřín

SDH Svatobořice před koncem roku 2013

**Po zahájení nového ročníku 2013/2014 hry Plamen 1. září
jsme se zaměřili na činnost mladých hasičů.**

Uspořádali jsme pro ně podzimní soustředění. Po pilném tréninku je čekal 12. října Závod požární všestrannosti na Radějově. V kategorii mladších žáků skončili naši mladí hasiči na 2. místě. V kategorii starších žáků v letošním ročníku nesoutěžíme.

V sobotu 18. října se mladí hasiči zúčastnili netradičního závodu požární všestrannosti v Koryčanech. Také zde děti předvedly své znalosti a dovednosti a přivezly si pohár za 2. místo.

Sportovní družstvo mužů se 22. září zúčastnilo soutěže „Slovácký džbánek“ v Salaši a 19. října ve Vacenovicích soutěže „Pohár republiky“ v požárním útoku.

2. stupně připravila zajímavou přednášku o prevenci vzniku požárů.

V sobotu 9. listopadu jsme uspořádali sběr starého železa. Za věnovaný železný odpad děkujeme.

V podzimních měsících proběhla rekonstrukce garáže v hasičské zbrojnici a úprava prostranství v jejím okolí. Cílem rekonstrukce bylo snížit podlahu a nájezd do garáže pro požární automobil. Stavební práce v garáži jsme prováděli svépomocí podle projektu pana Ing. Diváckého a za finanční podpory obce. Celkovou úpravu chodníků v okolí hasičky pak provedla firma. Velké poděkování patří všem mužům, kteří se ve svém volném čase po-

díleli na rekonstrukci a panu starostovi obce Ing. F. Měchurovi.

Také naši vedoucí a instruktoři se musí neustále vzdělávat. OSH Hodonín pořádalo o víkendu 29. 11. - 1. 12. školení vedoucích mládeže 2. a 3. stupně na Vápenkách. Školení se zúčastnili P. Kulhavá, I. Lungová, D. Vodička, M. Kulhavá a D. Novotný.

V pátek 13. prosince jsme uspořádali

u nás na hasičce zasedání Zasloužilých hasičů okresu Hodonín. Starosta OSH Hodonín pan Kuchař informoval členy o činnosti OSH v roce 2013.

V úterý 17. prosince jsme pro mladé hasiče připravili vánoční besídku. Děti si zasoutěžily, zazpívali jsme si koledy a pobesedovali s rodiči a dětmi.

Jménem SDH bych Vám všem chtěla popřát krásné prožití Vánoc a v novém roce 2014 hodně zdraví, štěstí, osobních a pracovních úspěchů.

Iveta Lungová, Ing., *jednatelka*

Oprava hasičské zbrojnice.

V sobotu 12. října se konalo krajské zasedání Zasloužilých hasičů jihomoravského kraje ve Vinařství Dufek, na kterém byla oceněna i naše starostka sboru p. Ronková. K tomuto vyznamenání ji všichni gratulujeme.

O víkendu 25.-26. října se naše budova hasičky stala volební místností pro volby do Parlamentu České republiky.

Ve čtvrtek 31. října se ve škole konal projektový den „Ochrana člověka za mimořádných událostí“. Vedoucí mládeže paní Kulhavá si pro žáky

Spartak je v polovině sezony

Třináct podzimních kol a jedno předebrané jarní, to tvořilo náplň letošního podzimu. Celkem 14 mistrovských zápasů odehrála alespoň některá mužstva našeho oddílu. Horké dny letní přípravy minuly, přešly i ty chladnější v babím létě a konečně konec první poloviny sezony se odbyl v chladných dnech konce října a začátku listopadu. K vidění byly zápasy emotivní, napínavé, průměrné, ba i podprůměrné. Nutno však říct, že celkový dojem je poměrně špatný, i když poměrně dobře si ve svých zápasech vedly naše mládežnické týmy.

Pouhých 18 gólů vstřelili do sítí svých protivníků hráči našeho A mužstva, horší byly jen 14 gólové Sobůlky. Prozatím okupují 11. příčku se ziskem 13 bodů za tři výhry a čtyři remízy. I když se očekávaly lepší výsledky, hra mnohokrát předčila očekávání, ale bohužel se ji nepovedlo dostatečně zúročit. Mužstvo tvoří poměrně dost mladých hráčů, kteří stále sbírají zápasové zkušenosti, nicméně věříme, že právě tito jsou a budou nadějí pro svatoborský fotbal do dalších let.

Asi nejhorších výsledků dosáhlo na podzim naše B družstvo. Ve čtrnácti zápasech získalo pouhých 7 bodů, když jen dvakrát vyhrálo a jednou remizovalo. Obdrželo neskutečných 61 branek, což dává průměr skoro 4,5 obdržených branek na zápas! Tristní je bilance zejména na hřištích soupeřů, kde pokaždé prohráli. Celý tým žehrá na nedostatek stabilních hráčů. V podstatě v každém kole hrála jiná sestava, hráči často chyběli a byli nahrazováni jinými. Poslední kola byla dohrávána s několika dorostenci v základní sestavě. Podobných výsledků ale dosahovalo družstvo i v minulých letech, přesto doufáme, že na jaře dojde k výraznému zlepšení a povede se vyhnout co nejdříve bojům o setrvání v soutěži.

Naši dorostenci si slušně vedou v okresním přeboru, kde obsadili deváté místo. Získali 15 bodů za čtyři výhry a tři remízy. Jejich výsledky i hra nejsou špatné, je vidět, že máme dobrou mládežnickou základnu. Někteří kluci se během podzimu objevili na hřišti při utkáních mužů a rozhodně nepatřili ke slabým článkům, ale naopak vždy dokázali pomoci a odehráli velmi slušné zápasy. Doufáme, že je fotbal v dalších letech neomrzí a plnohodnotně se začlení do dospělé kategorie.

Starší žáci ve své soutěži bojují statečně. Zatím se usadili na šestém místě se ziskem 14 bodů, když třikrát vyhráli a dvakrát remizovali. Mladší žáci jsou prozatím na skvělém druhém místě, když osmkrát vyhráli a jednou prohráli a dokázali vybojovat 24 bodů. I jejich výsledky jsou velmi příznivé pro další léta našeho fotbalu. Základna je na tom podobně jako žáci. Jsou velmi houževnatí, bojovní, rádi chodí na fotbal a jejich zápasy bývají velmi zajímavé.

Je vidět, že máme ve svém středu velmi dobré trenéry, kteří dovedou mladé kluky zaujmout, motivovat a předat jim základy fotbalového umění. Není to práce vždy lehká, ale když vidíte radost ve tvářích střelce gólu a v obličejích kluků po vítězném zápase, je to jistě pocit k nezaplacení. Děkujeme všem lidem, kteří se o naše hráče starají, kteří trénují, udržují funkční zázemí, také OÚ, sponzorům za jejich finanční pomoc a v neposlední řadě všem divákům, kteří za námi přicházejí a podporují naše týmy v dobách dobrých i těžkých.

Přejeme Vám krásné Vánoce, mnoho zdraví a štěstí do nového roku a hodně radostných chvil při sledování svatoborské kopané.

Petr Šťastný, Bc.

Zhodnocení kuželkářského roku

Podzimní období je za námi a nacházíme se v zimní přípravě na následující část ročníku.

Sezona 2012/13 byla zakončena velkým úspěchem. Nebyl to postup družstva do vyšší ligy či přeboru, ale získání důležitých financí k dokončení dostavby čtyřdráhové kuželny.

V průběhu roku se odehrálo mnoho divácky zajímavých utkání. Nejvyšší soutěž hraje v Místříně družstvo „A“, které odehrálo velmi napínavé jaro

v 3. lize mužů. Předchozí sezona byla pro „A“ tým náročná. Vyrovnanost ve skupině byla od začátku, ale důležitá utkání tým zvládl a dokázal se udržet v lize. Hlavním problémem bylo stále nedomácí prostředí domácích zápasů, které museli hráči odehrát na šestidráhové kuželně ve Vracově. Problém kuželny by měl být pro následující

jarní část našťestí již vyřešen. Áčko si na konci minulé sezony drželo střed tabulky, kdy konečným umístěním byla 9. pozice v tabulce a jistota pokračování v lize. V Jihomoravském přeboru 1. třídy máme zastoupení hned dvě! Družstvo „B“ hrající celou sezonu o první příčky tabulky nakonec vyhrálo soutěž.

Brigáda při budování kuželny v roce 1971.

Béčko získalo právo na přímý postup do Jihomoravské divize, ale po diskuzi v klubu přenechalo postup družstvu na druhém místě, a to byl Šanov. Hlavní důvod takového rozhodnutí bylo, že v divizní soutěži je třeba čtyřdráhy a v Mistříně dosud nebyla. V květnu se odehrálo finále nejlepších družstev z celé Moravy. Družstvo „B“ vybojovalo pěkné druhé místo a potvrdilo své kvality. Hráči od podzimu opět bojují o první příčky v tabulce Jmk. Céčko, které je zastoupeno z velké části dorostenekými hráči a získává zkušenosti do dalších etap pod velkým tlakem celou sezonu. Jihomoravský přebor byl velmi vyrovnaný a „C“ bojovalo na jaře o každý bod, který znamenal udržení ve skupině. Konec jarní části hráči zvládli a obsadili 13. místo, které znamenalo setrvání. Mládež v Mistříně nezustává pozadu. Dorostenky hrající ligu v Jmk pod vedením Jakuba Cizlera odehrály sezonu s velkým nasazením. Hráčky s postupně získávanými zkušenostmi se po celou sezonu držely ve středu tabulky. Pěkným pátým místem zakončily sezonu. Nyní po konci podzimní části jsou na špičce tabulky a dokazují své zkušenosti. Dorost má v Mistříně už několikaletou tradici a je hlavně důležitý pro nastávající generace. Během sezony kuželnu využívají různé místní organizace: SDH Mistřín a SDH Svatobořice, Krušpánek, Podkověnka, ale i děti ze základní školy či invalidní hráči. Kuželky v Mistříně slouží pro sport a zábavu obyvatel obce.

Nejdůležitější zprávou v roce 2013 bylo schválení potřebné finanční dotace k položení moderních čtyřdráh. Znamená to důležitý zlom v činnosti kuželkářského oddílu v Mistříně. Současná dvoudráha,

Dosluhující zařízení na stavění kuželek.

dovaná celková částka 1,4 mil., která je čistě na nové dráhy, se mi nezdá v dnešní době jako vysoká, ale byl velký problém ji získat. Je to dotace, která je na mnoho let dopředu. Současná finanční situace MŠMT nám nepřála a byli jsme stále nežadující. Během těch let čekání jsme však dokázali postavit budovu a zcela ji technicky vybavit. Důležitým faktorem bylo, že veškeré práce na přístavbě byly prováděny brigádnicky kuželkáři a materiál získán darem. Tím se snížily finanční náklady a současně se podařilo získat finanční podporu z Jihomoravského kraje. Hlavně však velké díky patří zastupitelstvu obce, které mělo zájem o další činnosti kuželkářského oddílu v Mistříně a finančně zaštitilo koupi drah.

Pevně věřím a doufám, že na jarní část bude čtyřdráha kompletní a všichni příznivci uvidí kvalitní zápasy napříč týmy.

Děkujeme za podporu v průběhu roku 2013 a těšíme se na další sportovní zážitky v novém.

Hodu ZDAR!

Adam Pavel Špaček, Bc., DiS *mluvčí kuželkářů*

TJ Sokol Svatobořice kvete

Prázdniny skončily a naše „sokolka“ opět ožila.

Na výstavě bylo mnoho zajímavostí...

Boxeři opět trénují, ženy zahájily rehabilitační cvičení, 1x za 14 dní se zpívá, každý týden ve čtvrtěk se žáci zdokonalují ve stolním tenise.

Regionálním odborem SXFV Brno nám byla přislíbena dotace ve výši 300.000 Kč. Jednou z podmínek jejího získání bylo zhotovení vývěsek s danými tématy, materiál z historie Sokola, ze současnosti a kresby bývalých vězňů z internačního tábora, které nám dodala sestra Věra Dekastellová, která zde byla také vězněna, to vše můžete spatřit na Sokolovně na výstavce, kterou jsme připravili.

Velkou a velmi zdařilou akcí byla výstava starožitností a kuriozit, která se konala 12. a 13. října na Sokolovně.

Kyvadlová pračka, kolovrátek, sady starožitných hrníčků, starých kol, to všechno mohli spatřit návštěvníci zajímavých exponátů. Panu Františku Sedláčkovi, který nám pomohl celou výstavu nainstalovat a naaranžovat, stejně jako všem, kteří přinesli nějakou starožitnost, moc děkujeme.

Ve stejném duchu, jako se nesla celá výstava, bylo také občerstvení. Podávaly se belešky. Ty patřily k našemu dětství. Byl to pokrm poměrně levný, povídla, mák, vejce, omastek byl v každém domě. Měli jsme je na stole často, někdy až moc

často, a tak si velmi dobře pamatuji, že když jsem přišla ze školy a uviděla mísu plnou belešů, tak jsem si v duchu (někdy i nahlas) řekla: „Beleše, zase beleše!“ Jak plynul čas, tak jsme je buď omezili nebo vypustili ze svého jídelníčku. Až po dlouhé době jsme zjistili, že všechny ty belešky, přesnáky, šulánky s mákem, trhance s mákem, doplněné šumajstrem se škvarky, je vlastně moc dobrá poživatina. Zde platí zásada – všeho moc škodí!

Dne 16. listopadu se mládež, která upřednostňuje rockový rytmus, veselila na Sokolovně při hudbě skupiny VSP Band. Účast byla na předhodové zábavě velká a my spokojené s výtězkem.

Turnaj v boxu se uskutečnil 30. listopadu. Nejsem znalá toho, jakých výsledků dosahují naši boxeři, o tom by měli promluvit oni. Jedno ale vím, že co se týče organizace a účasti, dosahují výsledky, které můžeme hodnotit víc jak dobře. Nás těší, že ti, kteří se turnaje účastní opakovaně, se ptají, jestli jsme napekly ty naše dobré koláčky. Napekly a zase chutnaly.

Na 6. prosince jsme měli přichystanou Vánoční besídku. Okolnosti nás donutily, že se nekonala. A je to škoda. Radost dětí je i naší radostí, a tak doufáme, že další akci nám nezmaří stejné překážky.

Teď, když píšu celý příspěvek, finišuji přípravy na Vánoční výstavu, před námi je zpívání u stro-mečku, loučení se starým rokem a pochod za pra-sátkem.

Závěrem mi dovolu, abych vám popřála v no-vém roce, i když teď, když můj příspěvek čtete, je rok 2014 již v plném proudu, hodně zdraví, štěstí a osobní spokojenosti. Slova i věty, které se často opakují, se stávají frázemi, ale toto přání, třeba stokrát opakované, se frází nikdy nestane. Já jsem Vám popřála prostým slovem, Jarka Bušíková Vám popřeje ve verších s dávkou vtipu a humoru.

Už je zas nový rok, udělej ten správný krok,

nemrhej svým vzácným časem,

nesed jen tak před počítačem.

Tuhnou klouby, měknou svaly

a tuhy se taky ukládají.

Jestli se chceš cítit líp, přijď si s námi zacvičit.

Nebo u zeleného stolu,

zahraješ si ping-pong spolu.

Jestli máš rád větší míče, tak napnem hbitě síť,

zahraješ si volejbal, nebo třeba nohejbal.

Taky každý správný chlap

měl by umět boxovat.

Naši skvělí trenéři už čekají u dveří.

Možná doma nudou zíváš

a přitom tak hezky zpíváš,

První, druhý, třetí hlas

přijď ve středu zazpívat.

Nebo se chceš pobavit? Můžeme ti poradit,

do práce se čile dej, kostým, masku nachystej.

Můžeš s tím začít dnes, čeká nás maskarní ples.

Štěstí, zdraví do všech domů,

taky svižný pohyb k tomu,

Ať nikoho nic nebolí, všem Vám přeji Sokoli.

Marie Mrkývková, členka TJ Sokol Svatobořice

Oblastní liga v boxu

V sobotu 30. listopadu 2013 se v Sokolovně ve Svatobořicích-Mistříně konalo utkání 5. kola Ob-lastní ligy kadetů, juniorů a mužů v boxu, jehož pořadatelem byl místní oddíl Box club Mistřín. Přijelo na 60 boxerů ze 14 oddílů z celé jižní Moravy od Olomouce přes Brno po Znojmo. Celkem se usku-tečnilo 27 utkání ve všech váhových kategoriích a těmto přihlíželo přes stovku spokojených diváků.

Domácí oddíl postavil do ringu 12 boxerů.

Proti Weinbrennerovi z oddílu Muay Thai Brno jako první z místních na-stoupil (ke svému třetímu utkání) nejmladší domácí boxer Šimon Bo-chýnek a ve velmi vyrovnaném a bo-jovním utkání mu oplatil porážku z minulého kola v Prostějově.

Dalším úspěšným boxerem z řad domácích byl Lukáš Hubáček, který s přehledem vybojoval Píseho z KO Brno a zvítězil počtvrté v řadě, což může být do-brým příslibem pro blížící se Mistrovství ČR juniorů.

Po delší pauze se do ringu vrátil Patrik Kob-liha, kterému los přidělil Koláře z Dynama Svi-tavy. Kolář, který se v současnosti připravuje na Mistrovství ČR mužů, byl nejtěžším soupeřem a v nejvyrovnanějším utkání celého boxerského klání nakonec zvítězil domácí Patrik Kobliha nej-těsnějším rozdílem na body.

Za zmínku ještě stojí vítězství Michálka, který zvítězil v oboustranně velmi tvrdém zápase na body proti velmi zkušenému Škrabalovi z Moravanu Pro-stějov.

Momentka z utkání oblastní ligy.

Celkově mistřínští boxeři nakonec získali 9 ví-tězství a jen 3x odešli z ringu poraženi na body. Po jasně vyhraném zápase domácího Patáka s Petříčkem z BC Kroměříž rozhodčí, bohužel, při-řkli vítězství hostujícímu borci.

A největším plusem jsou stále rostoucí výkony mistrínských boxerů, což je příslibem do dalších kol oblastní ligy.

František Janča

Brokový přebor MS Niva

Čtvrtý ročník našeho brokového klání jsme uspořádali 5. října 2013 na střelnici v Mutěnicích.

Trio nejlepších střelců.

Počasí nám přálo a to bylo znamení hezky prožitého dne. Ráno pro nás pan Dohnálek rozehrál udírnu, do které jsme si posléze dali přihřát klobásy a grilovaná vepřová kolena.

Tento ročník jsme připravili občerstvení a vyhodnocení na střelnici. Posezení tam mají velmi příjemné i s barem a udírnou.

Celkem se sešlo 11 členů společnosti a 1 člen přišel později. Soutěž mohla začít. Vítěz brokového přeboru obdržel „Putovní pohár MS NIVA“, jako vždy si ho může ponechat a potěšit se s ním jen rok, do dalšího ročníku. Také pro první tři místa byly připraveny věcné ceny, které zajistil od sponzora pan Zdeněk Jelen.

Všichni střelci při nástupu dostali instrukce, jakým způsobem bude letošní brokový přebor na asfaltové terče probíhat. Stříleli jsme jako vloni lovecké kolo. Před vlastní soutěží si střelci mohli natrénovat stanoviště, jak létají holubi

a jakým způsobem budou střílet. Vysoká a nízká věž pro nás byla připravena, mohlo se začít „soutěžit“.

Nálada mezi členy panovala veselá, nebylo co ztratit, toto přátelské klání je spíše věcí společenskou. Ovšem mezi členy společnosti jsou velmi dobří střelci, proto také musel proběhnout rozstřel o druhé až šesté místo. Na prvním místě se umístil Filip Pohanka, na druhém místě Zdeněk Jelen a na třetím místě Jara Kolouch. Bramborovou medaili v tomto roce vystřílel Jakub Petříček.

Myslím si, že se nám naše střelecká akce vydařila, všichni jsme se dobře pobavili a těšíme se na další ročník. Na putovním poháru máme spoustu volného místa pro jména vítězů!

Všem přeji mnoho střeleckých zážitků a hodně pily při přípravě na jubilejní V. ročník!

Lenka Lípová, za MS NIVA Svatobořice-Mistřín

Olga Tábořská-Klapálková, žena jakých bylo málo!

**Olga a Karel Klapáلكovi tvořili se svými dcerami Olgou a Evou
rodinu se zcela výjimečnými osudy.**

Rodinu s vybraným chováním a vrozenou elegancí. S odhodláním boje i míru. Měl bych nyní vzpomenout několika řádky té starší, Olgy Tábořské-Klapáلكové, která nás v létě navždycky opustila. Žila v Praze, zatímco Eva žila a žije v Německu. Obě dcery i se svými rodinami pak zdědily výrazné vlastnosti po rodičích. Skromnost, neokázalost, nenadřazenost. Olga mi mnohokrát připomenula svůj život za války i po válce, na Podkarpatské Rusi, v Hranicích, v internačním táboře ve Svato-bořicích-Mistříně, vzpomínala na léta válečná i poválečná. Na léta radostná i krutá. Když jsme se koncem sedmdesátých let odhodlali s jedním z mých synů – Pavlem – k napsání knihy „Muž, který velel mužům“, nechávaly nám obě dcery zcela volnou ruku. Ani v nejmenším do našich návratů k tatínkovi ničím nezasáhly a neopravovaly nás. Ani v nejmenším nás v ničím neomezovaly, naopak jenom pomáhaly. „Tatínek se před maminkou ani před námi příliš nesvěřoval o svém vojenském životě, spíše vyžadoval v rodině vojenský pořádek, ten dluh naplňovala maminka, která hned po druhé válce napsala o otci knihu, ta byla určitě sdílnější,“ opakovala mi Olga při každém setkání. Olga i Eva byly rády, že jsme se do práce o jejich otci pustili, velkoryse si nás vážily a nazývaly nás vždycky křestními jmény, mne i syna Pavla. Byli jsme na to hrdi, zvláště já a moje žena, když mluvily o našich chlapcích jako o Pavlíčkovi a Petříčkovi.

Se zájmem si posléze knihu „Muž, který velel mužům“ (MF 1988) a „Zapomenutý generál Karel Klapálek“ (MF- 2006) přečetly, a to pokaždé v době, kdy se jméno Klapálek nikdy moc nenosilo a autoři u nás se mu pořád stejně opovržlivě vyhýbali. Pokud vím, nikdy nám ani slovem nevytýkaly, co jsme jeden nebo druhý opomenuli, kde jsme něco chybně uvedli, jak jsme vynechali a co podle nich zaslouho-

valo větší prostor. Občas mi Olga s úsměvem připomínala, jak je možné, že mi tatínek vyprávěl, že jedním z jeho oblíbených jídel byly ovesné vločky se škvarky. To doplňoval rčením: „Co je dobré pro koně, je dobré i pro Klapálka.“

Olga nikdy neopomněla lichotivě říct na mou adresu: „Ale víte co, co vám budu vlastně povídat, víte toho o tátovi mnohem více než my všichni doma dohromady.“ Byla šťastná, že nás osudy rodiny Olgy a Karla Klapáلكových a naše osudy spojily. Prožili jsme s paní Olgou radostné okamžiky, bylo jich mnoho – patřila k nim společná radost nad udělením čestného občanství armádnímu generálu Karlu Klapáلكovi – in memoriam Prahou 11-Jižním Městem, krásná slavnost v Lukách nad Jihlavou při prezentaci knihy o generálovi, odhalení busty na panelovém domě v pražském Jižním Městě, radost z knihy Zapomenutý generál Karel Klapálek.

Ke všem skutkům jsme po napsání knihy opět přispěli. Vycházeli jsme si pak vzájemně vstříci – třeba, když se na nás Olga obrátila ve věci opravy nábytku v dílně našeho syna Petra nebo sháněním knihy o Mosadu, která právě vyšla a zaujala nás všechny. Vždy jednou za čas jsme se potkali nebo si napsali, v létě se mi dopis Olze z jejího bytu na pražské Květnici vrátil, na podzim jsem se dověděl, že Olga Klapáلكová Tábořská už není mezi námi.

Málo takových dcer velkého otce je mezi námi, a jsou-li, pak paní Olga Tábořská-Klapáلكová mezi ně náleží. Na její hrob jsem na Olšanských hřbitovech položil zrána 28. října 2013 kytíčku. Olga byla vlastenkou a nikdy to nikomu ani slůvkem nedávala najevo! I ke svým blízkým byla přísnou, dbala, aby její potomci ničím ani v nejmenším nezpychli! Měl jsem ji moc rád.

Zdeněk Hrabica

Ilustrační foto

Válečné ozvěny z internačního lágru

(Pokračování z minulého čísla)

Velitel tábora nadporučík Jan Schuster se narodil v Muslau v tzv. Sudetech, nepochybně byl pro polické vězně přijatelnějším velitelem lágru než jeho zuřivý, sadistický a pomstychtivý, zakomplexovaný velitelský předchůdce.

Nutno přiznat, že v době, kdy bylo trestní oznámení podáno, byla již jiná situace na všech válečných frontách, která byla čitelnější téměř pro všechny obyvatele tehdejšího protektorátu.

Ve stejný den, kdy bylo podáno trestní oznámení, odebral velitel tábora jmenovaným i klíče od všech prostor, ve kterých byly potraviny skladovány. A hned první výsledky kontroly potvrdily jejich „nedovolené podnikání“. Bylo nalezeno uschovaných 360 kg mouky, přes 400 vajec, u pekaře v Kyjově dalších 900 kg mouky, 10 tisíc kilo nedbalostí zničených brambor atd., byly to potraviny, které tito „hospodáři“ využívali pro svou potřebu a které vlastně odcizili – ukradli ze zásob určených pro kuchyň internovaných vězňů! Slova četnického strážmistra O. Halouzsky se potvrdila

v celém rozsahu. A byl to právě on, který riskoval nejen svou kariéru a tímto obviněním mohl ohrožit svou rodinu, přesto na krádeže potravin ve velkém upozornil velitele tábora, ačkoliv nemohl vědět, jak velitel toto podání vyslyší. Byl to v první řadě on, kterému tehdy ještě podezřelí vyhrožovali, že když „cekne“, skončí v Dachau i s celou rodinou!

Později obvinění Martinec, Hoblík i Fiala vyprávěli každý jinak. Tak jak se vlastně vše praktičtěji, jak okrádali své bližní, kteří byli na opačné straně pomyslné barikády, kterou před ně postavila válka, která jim tuto různou roli přikla?

K rozkrádání zejména potravin využívali zpočátku vězně, ale i četníky. Jak? Správce táboru-

vého hospodářství Martinec, vedoucí kuchyně Hoblík a Fiala jako správce táborového skladiště vyváželi potraviny nejprve v balících a poštou je rozesílali tam, kam se jim to právě hodilo, nutno říci, že převážně domů ke svým rodinám. Kradli nejvíce ve dnech, kdy nebyl velitel v lágru. Vězně, kteří u těchto nelegálních akcí s manipulací vč. konečného balení jídla atp. byli, postupně měnili, aby nikdo z nich neměl celkový přehled o odeslaném množství balíků. Sloužit této akci musel i řidič lágrového osobního auta I. Schmidt, který věci odvážel. Častým dopravním prostředkem byla i kola, na kterých putovaly balíky na kyjovské železniční nádraží, ale i známý dvoukolák, kterým vozili vězni balíky na svatoborskou poštu, když tam třeba jeli pro poštu adresovanou do tábora. Avšak to nebyl jediný zdroj výhod, které si povedený trojlístek protektorátních hyen ordinoval.

Rovněž krejčovská dílna se ukázala být pro ně velmi zajímavou službou. Šily se pro ně boty i šaty, varily se pro ně i dobré guláše, kterými nepohrdl žádný z nich, přestože internovaní vězni již dávno nevěděli, jak guláš vůbec chutná. U výsledků pak nejeden z vyslychaných vězňů potvrdil, že když řezník Němec přivezl maso, že si ihned Martinec dal vždy zabalit 3-4 kila, která se nedostala ani na váhu. Četnický strážmistr zase potvrdil, „že Martinec krade jako straka!“, dále rozvedl, že když pracoval u vládního vojska, že i tam byl krádežemi docela profláknutý! Aby zloději zakryli stopy, když kradli na lágrových záhonech zeleninu, obvinili tím internované a sami si domů vozili salát a další čerstvou zeleninu. Tuto skutečnost potvrdil například štábní strážmistr J. Hampl, který uvedl, že Hoblíka viděl, jak balil 15 hlávek salátu! Štábní strážmistr V. Knapp upozornil rovněž na Martince, že krade, a taky žádal, aby dostalo četnictvo pravomoc kontrolovat i správcům tašky atd., zároveň navrhl tyto úředníky ihned vyměnit.

Není bez zajímavosti, že J. Schuster při shromažďování důkazů použil i domovní prohlídky u podezřelých. Například u Martince bylo nalezeno 20 kg cukru, 12 kg hrachu, 20 kg mouky, kila čocky a máku či marmelády. U Hoblíka nenalezla domovní prohlídka nic, manželka vše popřela. U Fialy byly zadrženy dvojce kalhoty ušité v lágru, u dalšího kumpána Kománka byl zajištěn balík přímo na poště, který přišel ze Svatobořic, další manželka pomocníka správce Kociánová zapírala, jak mohla. Fialu pak později usvědčil dopis, kterým mu žena do lágru děkovala za balík,

který ji přišel domů... za obrazy, za boty, za vyššívané obrazy. Jiní internovaní Jílek, Dubec a další potvrdili, že viděli, jak zloději pojídají guláš, když jim museli sloužit a nosit pivo. Nebylo tedy žádnou výjimkou, když se z každé dodávky třeba masa ztratilo kolem 20 kilo vč. uzenin. Svědek Dvořák potvrdil, že často balil maso do balíků, ale i mrkev, petržel, celer, květák, zelí i ovoce, tyto bedny, které měly 10-20 kg, šly vlakem do Prahy. Řidič osobního auta jezdil v lágru od počátku internace, znal všechny civilní pracovníky a hlásil tyto skutečnosti veliteli, první však na upozornění nereagoval, druhý sbíral důkazy! I internovaný krejčí Kozák potvrdil, že zhotovil pro Martince kombinézu, další Sedláček a Jurič, oba ševci, zhotovovali boty, holínky, a to vše z materiálů, které byly určeny vězňům.

Zvláštností bylo, že zloděje zajímalo i umění, kterému v lágru přišli na chuť, když zde vydírali E. Laudovou, která jim musela tvořit gobelíny k výzdobě jejich domácích příbytků. Také služby úřední písařky rádi využívali pro své soukromé pletichy. O. Svozil, který zde pracoval jako řidič nákladáku u správy lágru, potvrdil, že vozil balíky, konve mléka, maslo, aj. jinam, než kam původně měl! Později pekař i řezník potvrdili, že hyeny změnili taktiku a nebrali si pro ně potřebné balíky až z lágru, ale zboží přímo u nich dávali stranou a hned s ním odcházeli na poštu, na vlakovou poštu atd.

Nebylo žádnou výjimkou, že si z domu přivezli třeba k opravě otoman či opravit auto nebo pomlet obilí ve mlýně na účet táborové platby za tento úkon. Opravu auta potvrdil vězeň V. Volopich, na rozkaz Fialy museli častokrát nakládat tyto produkty brzy ráno třeba internovaní Lukeš, Sehnal či Grygera, aby to jiní internovaní či četníci neviděli. O. Halouzka dopřesnil, že fingovali i faktury, aby jim zůstaly peníze. Takto vlastně například ukradli vězňům sušenou zeleninu za 5 tisíc korun. A to nebyla zrovna malá částka!

Pro snadnější pochopení funkčnosti tohoto zločeského aparátu je třeba dodat toto vysvětlení. Správu internačního tábora vykonávalo Generální velitelství neuniformované policie v Praze prostřednictvím Zemského úřadu v Brně, který k této činnosti dal k dispozici své úředníky. Tak se odpovědným správcem stal J. Martinec s dalšími: T. Hoblík, J. Fiala, účetní J. Dvořáček i pokladník B. Kománek a zřízenec J. Skopal.

(Dokončení příště)

Jan Kux, JUDr.

Příběhy z I. světové války (Zápisky B. Houště - I. část)

Letošní rok si budeme připomínat 100 let od zahájení jedné z největších válečných událostí 20. století, která se smutným písmem vepsala do pamětí také mnoha našich rodin.

Do I. světové války (1914-1918) narukovalo za císaře pána a Rakousko-Uhersko mnoho našich předků. Mnozí z nich nám zanechali strohé, ale přitom velmi osobní písemné vzpomínky. Po rodičích své manželky mám k dispozici zápisy Blažeje Houště a Františka Výlety, z nichž chci na pokračování alespoň stručně přiblížit ony neblahé události, popsané našimi předky.

Nejprve z větší Památní knihy rodiny Blažeje Houště z Mistrína, ve které později pokračoval jeho zeť F. Výlet, uvádím: „Blažej Houšť, narozený 2. února 1873, syn Matěje Houště, rolníka z Mistrína č. 40 na Vyhnálově, rozený roku 1830 a jeho manželky Houšťové Anny, rozené Brhlové roku 1853. Bratrů jsem měl dvou. Nejstarší byl bratr Antonín (roz. 1854) a druhý Matěj, rozený 1859. Antonín se oženil a dostal od svých rodičů $\frac{1}{4}$ lán č. 40 a z toho měl splácet bratrovi Matějovi 1500 zlatých a mě jenom 1000 zlatých. Jiného dluhu neměl, jenom tu splátku 2500 zl. a grunt měl cenu v roce 1875 6 až 7000 zlatých.

V roce 1880 museli moji rodiče na výměnek, když jsme si koupili dům od L. lánu č. 18 v Mistríně, za který dali jenom 600 zlatých, to činilo 1200 korun. Teho roku byl bratr Matěj odvedený k vojsku k 3. pluku a musel narukovat do Bosny a do Hercegoviny, tam byl 3 a $\frac{1}{2}$ roku. Kdežto my jsme měli zatím doma bídu velikou. Když jsme odešli z gruntu a museli jsme koupit dům č. 18 na Vyhnálově, ale peněz nebylo. Tak jsme vyprodali z domu, co jsme mohli, takže nám nezbylo ani na živobytí. Chodil jsem tenkrát na výdělky na Kyjovsko a večer jsem donesl bočník chleba pod paží a tak chodilo se celý rok. V roce 1881 se nám zdálo, že již bude lepší, ale zatím nám uhynula kráva, kterou jsme měli jenom samou.

Zas nanovo všechno prodat a koupit jenom telacko, protože na krávu jsme se nezmohli, pole jsme svého neměli, jenom na Prostředním díle a na Svatoborsku vinohrad žlebový.

Roku 1884 přišel bratr Matěj od vojska dom v měsíci červnu a v červenci se oženil a koupil si dům od podsedku Martina Štastného č. 48 v Mistríně.

V roce 1896 jsem byl odveden k vojsku k jágrom k 25. batalionu polních myslivců. Na základě reklamaci jsem byl přidělen do Ersatz rezervi a v roce 1900 jsem se oženil a vzal si za ženu Josefu Němčanskou, dceru Blažeje Němčanského č. 11, rolníka v Mistríně. V roce 1901 se nám 19. července narodilo děvče, nakřtěná byla Anna, později další děvčata.“

Svatbou s J. Němčanskou a vyrovnáním s bratry získal B. Houšť základní majetek, především pole a v následujících letech svůj majetek prací ještě rozhojnil. Zdá se, že rodinný život byl bezproblémový, neboť v pamětní knize se o letech 1905-1908 píše více o politických třenicích, spojených s obecními volbami, ustavením čtenářského spolku, myslivecké společnosti nebo o vztazích pánů farářů s kaplany. V této souvislosti je k roku 1907 vzpomínána větší oprava místního farního kostela, který byl vevnitř celý vybílen, byla položena nová střecha, věž byla nadstavěna a opravena a opatřena ponejprv hromosvodem. Leč doba se brzy změnila.

B. Houšť nové politické dění komentoval slovy: „Ale horší bylo, když v měsíci červnu roku 1914 zabili Srbové v Sarajevě následníka trůnu i s jeho chotí. Nato přišlo dne 1. srpna k všeobecné mobilizaci od 22. roku až do 38. a druhá výzva byla vydána 24.-25. srpna a všichni 38. leti

Blažej Houšť.
Foto z roku 1910.

a mladší dovedeni byli 27. srpna, 39. letí, 3. září, všichni 40. letí 6. září, 41. letí 9. září a 42. letí dne 12. září.“

Tehdy 41letý B. Houšť narukoval 12. září 1914 do Kroměříže. Po půl roce, 13. února 1915, se dostal domů na dovolenou. Ta mu trvala do 27. dubna, kdy byl opět povolán do posádky u Brna. Tam pobyl až do 20. června, kdy byl opět uvolněn na krátkou dovolenou. Avšak již 30. června 1915 byla 5. a 6. kompanie, jejímž příslušníkem, byl i B. Houšť, vyslána na marš do oblasti severně od Karpat na tehdejší německo-ruské pomezí, kde se v bojích utkal s ruskými oddíly.

V nevelkém sešitku, který jej provázal na bojištích tehdejší Evropy, o tom píše: „...již na svátek Cyrila a Metoděje jsme byli zavřiti pod dozorem jako nějací trestanci. V úterý dne 6. července o 5 hodině odpoledne jsme vyšli z našeho bytu v hostinci u Papouška na saml plac. A když jsme se seřadili, tak nám hudba zahrála pochod a pak jsme šli do Brna i s hudbou do kostela sv. Jakuba. Tam nám Důst. P. Biskup udělal kázání a po něm nám dal biskupské požehnání, pak sv. požehnání z Nejsv. Svátosti oltární a pak jsme šli k nádraží. A zas nás vedli s patrolou jako nějaké trestance tak, že s námi nesměl nikdo mluvit a dat s Bohem.

Tak jsme sedli v Brně na vlak a jeli přímo do Křenovic a do Přerova, kam jsme přijeli o 12 hodinách v noci. Pak jsme jeli do Moravské Ostravy, tam jsme dostali trochu čaje a jeli jsme do Odrberka. Tam jsme dojeli v 7 hodin ráno.

Tam jsme dostali snidani – trochu čaje a kousek sýra. Odsud jsem poslal domů lístek a pak jsme jeli až do Osvětcina do 11 hodin dopoledne. To jest daleko; z Vídne do Osvětcina jest 350 km. Pak jsme jeli stále vlakem až do Krakova. Tam jsme přijeli v 5 odpoledne a měli jsme tam

dobrou menáž; dostali jsme každý šálek supi (polévky) s masem a každý na noc asi $\frac{1}{2}$ kil vepřového masa. Po menáži přišel rozkaz, že možná tam budem stát na nádraží až do rána.“

Obě kompanie i s B. Houštěm pak dle popisů vyjely z Krakova dne 8. července ráno. Přes den projely (dnes polskými) městy Tarnov a Podgórze a večer zastavila v Řešově. B. Houšť ve svých zápiscích dále píše: „Město jest to velice krásné i nádraží, ale všechno spálené a rozbité!“

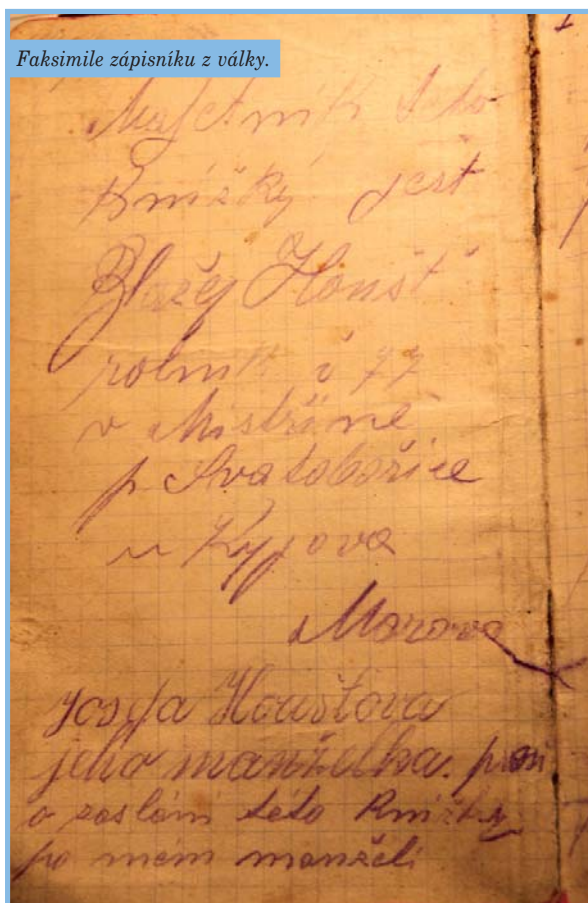
Z Řešova šla vojska již pěšky od 8 hodin večer až do půl 1 v noci do Gluchova. Tam byl celý den odpoči-

nek a dne 10. 7. v noci vyšli vojska zase dál; bez snídaně a jídla, až přišli do jedné osady poblíž Sokolova. Tam si oprali a osušili věci, snědli každý jednu konzervu a slyšeli také první rány z děl z bojiště u Krasnika. V neděli ráno šli zase od 3 hodin dál a přišli do osady Jazová v 1 hodinu odpoledne. Tam bylo u kříže 8 hrobů, kde byli pochováni rakousko-uherská vojska, jak píše B. Houšť. Po odpočinku šli opět v noci pěšky až do města Nisko, které bylo válkou také velmi poškozeno. Během 4 dnů ušli většinou během noci 75 kilometrů.

(Pokračování příště.)

Připravil **František Synek, PhDr.**

Faksimile zápisníku z války.

Kulturní dům informuje

Kulturní akce, které se uskutečnily ve IV. čtvrtletí 2013 na KD

Říjen

- Zateplování kulturního domu

Listopad

- Zateplování kulturního domu
- 5. 11. ■ zahájení taneční kurz pro žáky ZŠ
- 16.-18. 11.

- Slovácké hody s věncem

- 27. 11. ■ Večer pro ženy

Prosinec

- 1. 12. ■ Mikulášská besídka
- 3. 12. ■ Benefiční koncert
a předání čestného uznání
- 8. 12. ■ Beseda se seniory
- 12. 12. ■ Vernisáž fotografií „MFF Mistrín 2013“
- 13. 12. ■ Vánoční přehrávky žáků ZUŠ
- 22. 12. ■ Koledování u vánočního stromu
- 26. 12. ■ Vánoční koncert Mistrínanky
- 31. 12. ■ Silvestrovský pochod

Připravované kulturní akce na I. čtvrtletí 2014

- 8. 1. 18:00 hod. (ST)
■ vernisáž skupiny Kontakt (do 21. 2.)
- 11. 1. ■ Dětský karneval, pořádá Krteček
- 18. 1. ■ Taneční a módní show (společenský ples,
Lůčka a Sdružení Patnáctka pro občany)
- 25. 1. ■ Dolňácký krojový ples
- 1. 2. ■ Reprezentační ples obce
- 6. 2. 18:00 hodin (ČT)
■ Večer s ombudsmanem
- 8. 2. ■ Ples SRPŠ – hraje Velvet
- 16. 2. ■ Dětský maškarní – Orel
- 22. 2. ■ Diskoples – Spartak
- 1. 3. ■ Fašank
- 2. 3. ■ Czech Virtuosi – koncert
- 8. 3. ■ Košť ovocných destilátů
- 22. 3. ■ Seminář verbíři – Kyjovsko
- 29. 3. ■ Pyžamová párty – Skaut

Rostislav Marada, vedoucí kulturního domu

SLOVÁCKÝ KRÚŽEK SVATOBŔŘICE-MISTRÍN
POŘÁDÁ V OBEČNÍM KULTURNÍM DOMĚ
VE SVATOBŔŘICÍCH-MISTRÍNĚ

XXXI. DOLŇÁCKÝ KROJOVANÝ PLES

V SOBOTU 25. LEDNA 2014 OD 20:00

K Tanci a poslechu bude hrát
DECHOVÁ HUDBA SVATOBŔŘÁCI

MORAVSKOU BESEDU PŘEDTANČÍ
KROJOVANÉ SKUPINY ZE SLOVÁCKA

KROJOVANÉ I OSTATNÍ SRDEČNĚ
ZVOU POŘADATELÉ

Pozvánka

Večer s Ombudsmanem

který se uskuteční

**6. února 2014 v 18.00 hodin
v kulturním domě**

Ve spolupráci s Kanceláří veřejného ochránce práv
jsme připravili tematické bloky, které reprezentují
statisticky nejčastější podněty, jak je obdržel Ombudsman
od veřejnosti v posledních letech.

V diskuzi se otevřou veškerá právní témata,
která budou účastníky zajímat.

Pozvánka

Koncert vážné hudby komorního orchestru Czech Virtuosi

Hudební těleso nás navštíví
v neděli 2. března 2014
v sále kulturního domu

Obec a Obecní kulturní dům pořádají

VI. Reprezentační PLES

Sobota 1. února 2014 ve 20:00 hodin
 Obecní kulturní dům ve Svatobořicích-Mistříně

K tanci a poslechu budou hrát: Hudební skupina FERRUM a Dechová hudba Svatobořáci
 V kulturním programu vystoupí: Aerobic club K.I.S. Intensive Hodonín

Všechny Vás srdečně zvou pořadatelé.

Jubilanti naší obce

Leden 2014

75 let Antonín Svozil
 Kornelia Havelková
 80 let Oldřich Kludák
 86 let Zdenka Maradová
 Anděla Střížová
 88 let Václav Blata

Únor 2014

70 let Josef Vašulka
 Marie Foltýnová
 Ludmila Měchurová
 75 let Josef Slezáček
 Marie Polášková
 80 let Ludmila Řiháková
 Jarmila Přibáňová
 86 let Kristina Vašíčková
 87 let Ludmila Stratilová

89 let Božena Krakovičová
 95 let Josefa Řiháková

Březen 2014

70 let Ludmila Polcrová
 Antonín Hána
 Josef Bimka
 Marta Teplá
 75 let Květoslava Kulheimová
 80 let Františka Horvátová
 87 let Drahomíra Varmužová
 Marie Maradová
 88 let Karel Řihák
 91 let Jaroslav Marada

50. výročí uzavření manželství

Únor manželé Vladislav a Dana Navrátilovi

Zdenka Gazdová, matrikářka

Blahopřání panu faráři

Dne 20. 12. 2013 oslavil kněz naší farnosti, P. ThDr. Josef Vysloužil, PhD., své čtyřicáté narozeniny. Rodák z Krumsína u Prostějova po absolvování střední průmyslové školy zahájil studia na Bohoslovecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a pokračoval v nich na Papežské Lateránské univerzitě v Římě. Na kněze byl vysvěcen v roce 2000 a po krátkém kaplanském působení v Holešově, se ke studiu v Římě vrátil a tam získaný licenciát z teologie završil při svém působení ve farnosti Zborovice doktorátem, obhájeným na Teologické fakultě v Bratislavě. Od července roku 2009 slouží v naší farnosti.

Do dalších let mu přejeme a vyprošujeme plnost víry, naděje a lásky, vytrvalost při následování svého Mistra a Pána, otcovskou moudrost a pokojné srdce, pevné zdraví a smysl pro nadhled a humor.

Kéž Vám, otče, Hospodin požehná a chrání Vás, kéž nad Vámi rozjasní svou tvář a zahrne Vás svou milostí. Kéž Vám dopřeje mnoho požehnaných let při práci na Jeho vinici.

Pastorační rada farnosti

Ilustrační foto

■ FOTOGALERIE - ZE ŽIVOTA V NAŠÍ OBCI ■

Kulturní dům po dokončení prací.

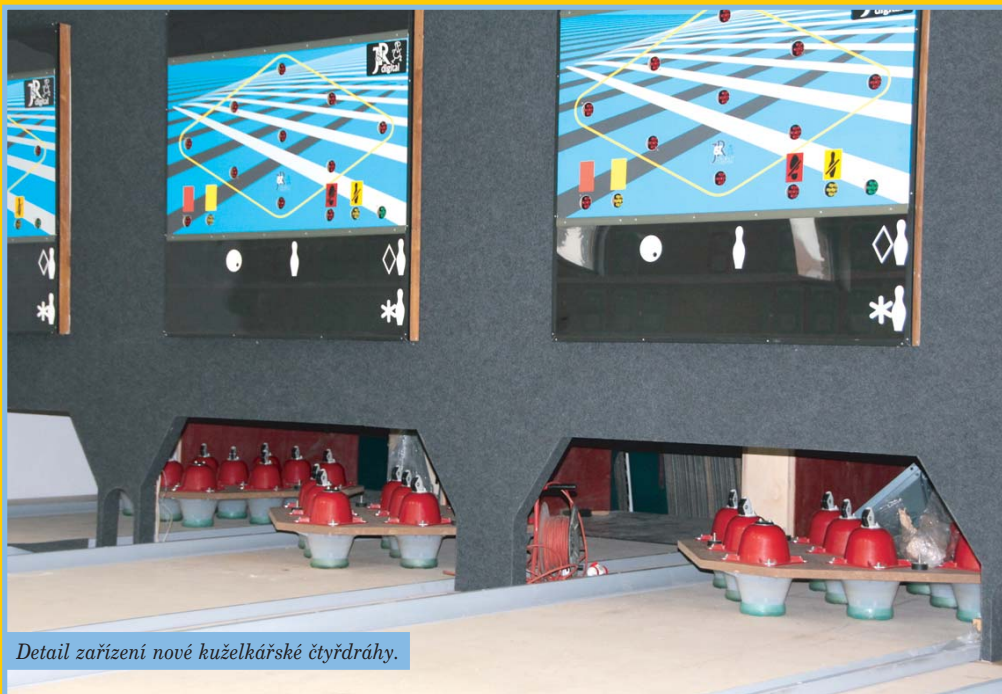
Pohled od nově upravené knihovny.

Nové schody ke kostelu.

Nová úprava prostranství před kostelem.

Detail zařízení nové kuželkářské čtyřdráhy.

Celkový pohled do rozestavěné nové kuželny.

Momentka z předávání uznání italskému velvyslanci.

Italský operní pěvec při vystoupení.

Záběr z výstavy na Sokolovně.

Návštěvu výstavy provázela příjemná atmosféra.

Děti MŠ Svatobořice užívají poslední sluníčko...

... a radost ze hry na pískovišti.

Slavnostní výřad po honu.

Účastníci přeboru v brokové střelbě.

Pohled do keramické dílny...

... a na dovedné ruce našich dětí.

Účastníci plaveckého kurzu.

Účastníci plaveckého kurzu.

Stárci 2013 v čele hodového průvodu.

Účastníci zimního poznávání lesa.

Z Mikulášské besídky 1 (MŠ).

Z Mikulášské besídky 2 (MŠ).

Z Mikulášské besídky 3 (ZŠ).

Z mikulášské besídky 4 (KD).

Setkání se seniory – proslov starosty...

... a pohled do sálu s účastníky.

Kapela A. Pavluše seniorům ráda zahrála.

Z boxu – vítězí mistřinský Kobliha.

Momentka z obchůzky Lúčky.

Roztomilé loňské čertice z Lúčky.

Vystoupení dětí na Mikuláše.

... jen rovné cesty v novém roce přeje František Synek

*Základní škola a Mateřská škola Svatobořice-Mistřín
ve spolupráci se Sdružením rodičů a přátel školy
Vás všechny srdečně zve na tvořivé odpoledne*

Velikonoce 2014

*kteřé se koná
v sobotu 5. dubna 2014
od 13 do 17 hodin*

v budově ZŠ Svatobořice-Mistřín

- ☞ *práce dětí MŠ a žáků ZŠ s velikonoční tematikou*
- ☞ *řemeslné dílny s tvořením*
- ☞ *ukázky velikonočních výrobků a tradic*
- ☞ *vystoupení Dětské cimbálové muziky Z.UŠ Dubňany*
- ☞ *prodej velikonoční dekorace a výrobků*

Zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín

Zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín ■ Ročník 20, číslo 1/2014 ■ Čtvrtletně vydává Obec Svatobořice-Mistřín
■ Povoleno Ministerstvem kultury ČR, č.j. MK ČR E 12431 ■ Řídí redakční rada při OÚ ■ Šéfredaktor PhDr. František Synek (e-mail: synek.fotofolklor@seznam.cz, tel. 604 384 410) ■ Grafický design a typografie KAM Studio Kyjov
■ Internetová verze na adrese: www.svatoborice-mistrin.cz/zpravodaj ■ Uzávěrka tohoto čísla byla: 10. prosince 2013
■ Číslo 1/2014 vyšlo 15. ledna 2014 ■ Uzávěrka čísla 2/2014 bude mimořádně 10. března. Číslo vyjde 15. dubna 2014.
Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou ■ Redakce si vyhrazuje právo na jejich krácení ■ Redakční spolupráce: PaedDr. Jindřiška Faiglová ■ Uveřejněné názory a stanoviska nemusí být vždy totožné s názory vydavatele
■ Materiály se přijímají v informační kanceláři na Obecním úřadě Svatobořice-Mistřín nebo na e-mailových adresách: obec@svatoborice-mistrin.cz, synek.fotofolklor@seznam.cz ■ Náklad: 1300 ks ■ Neprodejné!